

DR. LÉHMANN GYÖRGY ÜGYVÉD ÚR JOGORVOSLATI KÉRELME AZ EURÓPAI UNIÓ ELNÖKÉHEZ, AZOKKAL A FŐHIVATALNOKOKKAL SZEMBEN, AKIK BŰNSEGÉDKEZNEK A „TISZTESSÉGTELENÜL DEVIZAHITELEZŐ”, EZZEL CSALÓ BANKÁR BŰNÖZŐKNEK

Az alábbi iratomat és mellékleteit minden Európai Unióhoz tartozó ország

Budapesti Nagykövetsége részére megküldtem.

Siófokon 2014. november 8. napján.

Léhmán György

nagy világ! Az nem lehet, hogy annyi szív

kiált: Hiába onta vért

ezredévi szenvedés S keservben annyit hű kebel

vagy halált!” Szakadt meg a honért!

S népek hazája,

Hozzád bátran

„Egy

Kér éltet

=====

DR. LÉHMANN GYÖRGY (8600 Siófok Szűcs u. I. - tel. 84/313-176 és 06-20/49-39-851) ügyvéd irata e-mail: lehmann@invitel.hu

=====

..... **Köztársaság Nagykövetsége**

B u d a p e s t

Tisztelt Nagykövet Úr!

Sajnálattal kell megállapítanom azt, hogy a mellékelt,

Jean-Claude Juncker úrnak, az Európai Bizottság Elnökének, valamint

Varga Mihály úrnak, a Magyar Nemzetgazdasági Miniszternek címzett

irataimmal bizonyítottan több millió magyar ember sérelmére Magyarországon olyan korrupciós jellegű közhatalmi állapot következett be a devizában nyilvántartott forintkölcson szerződésekkel kapcsolatosan, melynek eredményeként az államhatalom uralkodik tisztességtelen módon a bírói hatalom felett.

Ennek folytán a hatalommegosztás a hatalmi ágak között, valamint az állampolgárok jogai védelmének lehetősége bíróság előtt Magyarországon megszűnt.

Erre az önkényuralmi jellegű állapotra tekintettel megállapítható az, hogy az Európai Unió alapértékét meghatározó,

Európai Unióról szóló szerződés

2. cikke

Az Unió az emberi méltóság tiszteletben tartása, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság, valamint az emberi jogok – ideértve a kisebbségekhez tartozó személyek jogait – tiszteletben tartásának értékein alapul. Ezek az értékek közösek a tagállamokban, a pluralizmus, a megkülönböztetés tilalma, a tolerancia, az igazságosság, a szolidaritás, valamint a nők és a férfiak közötti egyenlőség társadalmában.

szerinti elvek, valamint az **Európai Unió Alapjogi Chartája Preambulumában** írtak

*E Charta, tiszteletben tartva az Unió hatásköreit és feladatait, valamint a szubszidiaritás elvét, újlag **megerősíti azokat a jogokat, amelyek különösen a tagállamok közös alkotmányos hagyományaiból és nemzetközi kötelezettségeiből, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményből, az Unió és az Európa Tanács által elfogadott szociális chartákból, valamint az Európai Unió Bíróságának és az Emberi Jogok Európai Bíróságának esetjogából következnek.***

Ebben az összefüggésben a Charta értelmezése során az Unió és a tagállamok bíróságai kellően figyelembe veszik a Chartát megszövegező Konvent elnökségének irányítása alatt készített és az Európai Konvent elnökségének felelőssége mellett naprakésszé tett magyarázatokat.

E jogok gyakorlása együtt jár a más személyek, az emberi közösség és a jövő nemzedékek iránt viselt felelősséggel és kötelezettségekkel.

Magyarországon sérülnek.

Emiatt ezernél nagyobb számú, fentiek szerint jogfosztott ügyfelem képviselőjében is arra

k é r e m T. Nagykövet Urat, hogy

továbbítsa irataimat **Országának Kormányához** azzal a

k é r e l m e m m e l

hogy **kérem** az Alapjogi Chartában írt,

E jogok gyakorlása együtt jár a más személyek, az emberi közösség és a jövő nemzedékek iránt viselt felelősséggel és kötelezettségekkel.

kötelezettségvállalásra tekintettel **Kormányuk, illetve Európai Parlamenti Képviselőik az Európa Parlamentben, illetőleg más Európai Unió intézményekben törvényes lehetőségükkel élve tegyenek meg mindent azért, hogy hazámban – Magyarországon – az irataimban feltárt közállapotok megszűnjenek.**

Siófokon 2014. november 7. napján.

Tisztelettel:

Dr. Léhmann György kérelmező

8600 Siófok Szűcs u. 1. sz.

Magyarország

Európai Bizottság Elnökének

Jean-Claude Juncker úrnak

President-elect@ec.europa.eu

European Commission
CHARL 9/234
Rue de la loi, 200
1049 Brussels
BELGIUM

Tisztelt Elnök Úr!

Holnap lesz 58 éve annak, hogy az alábbi szövegekörnyezetben kért segítséget Magyarország a demokratikus jogállamot lerombolni szándékozó szovjet haderők támadása miatt:

Itt Nagy Imre beszél, a Magyar Népköztársaság minisztertanácsának elnöke. Ma hajnalban a szovjet csapatok támadást indítottak fővárosunk ellen a nyilvánvaló szándékkal, hogy megdöntsék a törvényes magyar demokratikus kormányt. Csapataink harcban állnak! A kormány a helyén van. Ezt közlöm az ország népével és a világ közvéleményével!

*A kormányfő fenti mondatait magyarul és valamennyi világnyelven többször megismételték. Ezután Háy Gyula és felesége **Segítsetek, segítsetek, segítsetek végű segélykiáltását sugározta a rádió magyarul, angolul, németül és oroszul. Ezt követően a Kossuth-rádió adása megszakadt.***

Ennek a támadásnak fizikai brutalitása illetve a jelenlegi Magyarországon évekkel ezelőtt kezdődött, devizában nyilvántartott forinthitel szerződésekkel kapcsolatos, állami intézmények által támogatott banki csalássorozat alattomos és lélekromboló megnyilvánulásai nem hasonlíthatók össze egymással, de az esetben, amennyiben a nemzet pusztulásának mértékéből kívánunk kiindulni, a jelenlegi magyarországi helyzetet figyelembe véve nehéz különbséget tenni a kétfajta rombolás között.

A jelenlegi nemzettragédia kártételeinek enyhítése érdekében mindenkor a hatályos nemzeti és Európai Unió jogszabályok alapján, és a nemzeti Legfelsőbb Bíróság – Kúria – iránymutatásainak figyelembevételével akadálya nem volt annak, hogy bíróság előtt a tragédia áldozatai érdekében ügyvédi képviselőként igényt érvényesítsek és ennek eredményeként 1000-1500 db. bankok által előre megszerkesztett, tisztességtelen szerződési feltételektől hemzsegő szerződésnek részbeni érvénytelenségét kérjem.

2014. július 4-ig.

Ugyanis ezen a napon a Magyar Országgyűlés minden képviselője által a Magyarországon elhíresült XXXVIII. törvényt megszavazva úgy döntöttek a hatalmon lévők, hogy a több mint

egymillió magyar embert tönkretevő csalássorozat leleplezését, a kártételek helyreállítását bírósági eljárásokban akadályozzák.

Ennek a megvalósítása csak a jogállamiságot semmibe vevő, alkotmányos elveket, vagy Uniós Jogszabályokat figyelmen kívül hagyó nyilvánvalóan erkölcstelen törvényi előírásokkal volt csak lehetséges, és ezért a károsultak nagy számára is tekintettel tényként lehet megállapítani azt, hogy önkényuralmi állapotnak megfelelő jogi helyzet állott elő Magyarországon.

A legutóbbi országgyűlési választás követő három hónap elteltével, Európában egyedülállóan szüntették meg a jogbiztonságot, illetve ennek folytán a jogállamiságot Magyarországon.

Azzal a nyilvánvaló gondolattal, hogy a következő egy év alatt síró, zokogó, tönkretett magyar emberek könnyei a további két év alatt elfogynak, a tönkretett házasságok, meg nem született gyermekek emlékei elhalványulnak, illetve az a félmillió magyar ember, aki kitántorgott Magyarországról, éppen úgy megszokja két év alatt azt, hogy nincs hazája, mint az eszkimó a hideget. És akkor a kártevőknek ismét, újból lehet hatalmat és vagyont szerezni.

Ezért nem tudom tehát megállapítani azt, hogy vajon az 58 évvel ezelőtt bevonuló szovjet hadsereg okozott nagyobb kárt hazámnak, vagy ez a sunyi, alattomos gondolkodású, mindenkor kizárólag hatalmat és vagyont szerezni akaró, egyéni érdeket hajszóló, évtizedek óta hatalmat gyakorló magyar uralkodó elit.

=====

Tisztelt Elnök Úr!

2./ **Annak oka**, hogy idáig vártam T. Elnök Úr megkeresésével az volt, hogy az utolsó percig bíztam abban, hogy a bíróságok, az igazságszolgáltatás igénybevételével sikerül a jogállamiságot semmibe vevő közhatalmat gyakorlókat féken tartani, és elsősorban a **93/13. EGK Európai Irányelv** rendelkezéseinek, illetve az alkotmányos alapelveknek érvényt szerezni.

Tisztában vagyok azzal, hogy mivel az Európai Bizottság feladata

A Bizottság fő feladata az uniós szerződések felügyelete, azok betartása és betartatása. Amennyiben egy tagállam - és ez gyakran előfordul - nem hajt végre egy döntést, akkor a bizottság először felszólítást küld, majd az Európai Bírósághoz fordulhat.

szerint **T. Elnök urat most arra kérem, hogy az Ön által vezetett Bizottság hazámmal – Vezetőivel – szemben lépjen fel**, ezért hitvány korrupt emberek megvádolhatnak egyfajta hazaárulással is, de ezt azért sem követhettem el, mert ameddig halvány esélye volt annak, hogy az ország határain belül lehetséges a jogállamiságot helyreállítani, törvénytelenégeket megszüntetni, addig nem fordultam a határon túl senkihez.

Mivel számomra a halvány esélye annak, hogy az alkotmányos alapelvek, valamint az Európai Uniós jogszabályok és rendelkezések betartásával lehetséges jövőben a devizában nyilvántartott forintkölsön szerződésekkel kapcsolatos jogvitákat rendezni, 2014. október 29-én megszűnt, a bankok által becsapott magyar emberek ellenségeit támogatókkal ellentétben én nem lehetek T. Elnök Úrhoz fordulásommal hazaáruló.

Azért szűnt meg számomra a halvány esély is, mert ezen a napon vitathatatlanná vált előttem az, hogy alkotmányos alapelvek sérelmének megállapítására kijelölt Alkotmánybíróság Magyarországon jelenleg a közhatalom politikai céljainak elérését szolgálja nagyobb ügyekben, és ezért alkalmatlan feladata ellátására,

valamint azért, mert ezen a napon – 2014. október 29-én – észleltem azt a Kúriánál, hogy Magyarország parlamenti pártjai képviselői által július 4-én elfogadott XXXVIII. törvénynek arra a rendelkezésére tekintettel, hogy a bíróságok előtt folyamatban lévő eljárásokat a bíróságoknak fel kell függeszteni, a **Kúria megtagadta azt a kérésemet**, hogy az előtte folyamatban lévő polgári ügyemben előterjesztett előzetes döntéshozatali eljárás lefolytatását indítványozó kérelmemet

az Európai Unió működéséről szóló Szerződés 267. cikk (az EK Sz korábbi 234. cikke) alábbi rendelkezése alapján

„Az Európai Unió Bíróság hatáskörrel rendelkezik előzetes döntés meghozatalára a következő kérdésekben:

a./ a Szerződések értelmezése

*Ha egy tagállam olyan bírósága előtt folyamatban lévő ügyben merül fel ilyen kérdés, amelynek határozatai ellen **a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, e bíróság köteles az Európai Bírósághoz fordulni.**”*

az Európai Bírósághoz forduljon.

2014. október 29-én mutatták fel részemre Magyarország Legfelsőbb Bírósága – **Kúria** – Kezelőirodájában azt a **Gfv. VII.30.143/2014/2.** számú aktát, melyben három példányban látható a Kúriához 2014. július 14-én érkezett előzetes döntéshozatali eljárást kérelmező iratom, valamint megállapítottam, hogy július 14-e óta ennél a periratnál mindösszesen annyi történt, hogy 2014. augusztus 7-én a Kúria az eljárást a XXXVIII. törvény alapján 2014. december 31-ig felfüggesztette.

Egyébként az iratborítón látható jelzés szerint a 2014. július 14-én bírósághoz érkezett, Európai Bíróságnál előzetes döntéshozatali eljárást kérelmező periratomat bíró legkorábban 2015. január 5-én vizsgálhatja.

10 nap híján fél év elteltével kerülhet első esetben bíró kezébe iratom ahhoz képest, hogy a Magyar Kormány által aláírt és elfogadott **Európai Unió működéséről szóló Szerződés 267. cikke** (az EK Sz korábbi 234. cikke)

a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, e bíróság köteles az Európai Bírósághoz fordulni.

szerint az iratom beérkezésétől szokásosan elvárható idő – 30 nap – elteltével a pernek iratait az Európai Bírósághoz kellett volna a Kúriának továbbítani.

=====

Tisztelt Elnök Úr!

3. /A Magyar Kormány a Magyar Országgyűlés egyetértésével a Kúria által ilyen módszerrel érte el azt, hogy ne élhessek ténylegesen több ezer ügyfelem érdekében azzal a Magyar Kormány által elfogadott joggal, hogy a nyilvánvalóan Uniós jogszabályokkal ellentétes törvényi rendelkezésekkel szemben az Európai Bíróság előtt kérelemmel élhessek.

Az egyik okát annak, hogy miért nem tudom az Magyarország határain belül törvényes keretek között, T. Elnök úrhoz intézett kérelem nélkül a banki csalások áldozatainak problémáit bíróság előtt rendezni, ekként bizonyítottam.

A másik okra rátérve a Magyar Országgyűlés valamennyi pártjának közreműködésével megalkotott XXXVIII. törvény alkotmányos alapelveinek megsértésének vizsgálatára hivatott Magyar Alkotmánybíróság jelenlegi összetétele miatti alkalmatlanságára vonatkozó bizonyítékaimat pedig az alábbiakban terjesztem elő.

Dr. Bragyova András alkotmánybíró, akiről az internetes tájékoztató azt írja, hogy

1988-ban védte meg az állam- és jogtudományok kandidátusi, 2003-ban akadémiai doktori értekezését. Az MTA Állam- és Jogtudományi Bizottságának és az Akadémiai Kutatóhelyek Tanácsának lett tagja. Akadémiai tisztségei mellett a Nemzetközi Jogtudományi Társaság magyar nemzeti bizottságának tagja. 2005. szeptember 26-án a Alkotmánybíróság tagjává választották. E tisztségét 2014. szeptember 26-áig viselte. Az Állam és Jogtudomány című tudományos szakfolyóirat szerkesztőbizottságának tagja.

a Magyar Alkotmánybíróságról <http://www.atv.hu/belfold/20141022-bragyova-alkotmanyos-korlat-nelkuli-hatalom-epult-ki/hirkereso>

cím alatt a következőket állapította meg 10 nappal ezelőtt:

„2011-ben az addig 11 tagú testület létszámát megemelték, az öt új tag pedig egytől-egyig a kormánypártok jelöltje volt.

*A kormánypárti alkotmánybírák gondolkodásmódjáról Bragyova azt mondta: meggyőződések bizonyultak arról, hogy „tekintettel a gazdasági, pénzügyi válságra, a köz érdekében” megengedhető az alapjogok korlátozása. **Ez azonban – mint Bragyova emlékeztetett rá – azért elfogadhatatlan, mert az alkotmánybíráskodás éppen arról szól, hogy az alapjogokat – köztük az egyén szabadságjogait a hatalommal szemben – úgynevezett „rendkívüli körülmények” között is védelmezni kell...***

Dr. Vörös Imre volt alkotmánybíró pedig október 26-án – ugyanerről a témáról a következőket nyilatkozta:

– De akkor mi van ma Magyarországon?

– Súlyos kérdés ez. Jogállam nincs. A demokrácia ugye el van temetve, rátették már a sírkövet is. Jelenleg tehát egy alkotmányellenes helyzetben élünk, amiben minden a feje tetején áll. De egészen nyugodtan nevezhetjük önkényuralmi rendszernek is.

–Lépten-nyomon azzal a problémával találkozom, hogy az emberek úgy gondolkodnak, a törvényeket, bárki is hozta őket, bizony be kell tartani. Ez az elmúlt huszonöt év vívmánya, és őrizni is kell ezt a törvénytisztelő, jogállami mentalitást, csak azt **tegyük hozzá: az alkotmányos törvényeket kell betartani.** Hiszen az Alaptörvényben is azért szerepel ez a cikk, mert Magyarországnak történelmi tapasztalata van arról, hogy az önkényuralommal szemben időnként fel kell lépni, ezért engedi meg, kifejezetten felmentést adva a betartás alól, hogy ezeket az illegitim döntéshozók által hozott alkotmányellenes törvényeket, pontosabban az önkényuralmat szolgáló passzusait ne kelljen betartani. Erre minden embernek alkotmányos alapja van, csak kell végre valaki, aki elég bátor ahhoz, hogy ezt felvállalja. **S minthogy Magyarországon az önkényuralom már tény, épp ezért szeretném felmenteni Magyarországot polgárait, és felhívni őket arra, hogy igenis, ne tartsák be azokat a törvényeket, amelyekről kimondható, hogy alkotmányellenesek!**

Dr. Vörös Imre alkotmánybíró személyéről az internetes tájékoztató azt írja, hogy

“1979-ben védte meg az állam- és jogtudományok kandidátusi, 1989-ben akadémiai doktori értekezését. Az MTA Állam- és Jogtudományi Bizottságának lett tagja, emellett 1984 és 1998 között a Miskolci Akadémiai Bizottság tagja is volt. 2010-ben megválasztották a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagjává. Akadémiai tisztségein túl 2001-ben bekerült a Szellemi Tulajdonvédelmi Tanácsba, 2002-ben pedig a Magyar Iparjogvédelmi Egyesület elnökévé választották. 1998 és 2004 között az Európai Jogakadémia elnökségének volt tagja”

Ilyen autentikus ismertetések után kellett tehát belátnom az elmúlt napokban azt, hogy nem csak az Európai Bíróság általi vizsgálatot tudja az **Európai Unió működéséről szóló Szerződés 267. cikkben** írtak törvénytelen és nyilvánvaló megsértésével akadályozni a törvényesség helyreállítását a magyar hatalmi elit, hanem az Alkotmánybíróság is a hatalmi elit bábjaként fog eljárni, és határozni a közeljövőben.

Nincs értelme ezek után várni az alkotmánybíróvási döntésre sem azért, mert jelenlegi állapotában legfeljebb arra alkalmas az Alkotmánybíróság a volt alkotmánybírók és jogtudósok tájékoztatása alapján, hogy a jonatán alma nagyságával összefüggő hibás teljesítéssel kapcsolatos alkotmányos problémákat rendezze.

Bízom abban, hogy Magyarország állampolgárai egy hónap múlva, az alkotmánybíróvási döntést követően képesek lesznek megállapítani majd azt, hogy az alkotmánybíróvási határozat egy teljesen zavaros, a közhatalmat kiszolgáló és minden lényeges körülményt vagy félremagyarázó, vagy elfelejtő írásműnek felel meg, vagy végre megembereli magát az Alkotmánybíróság és az alábbi Fővárosi Ítéltáblai végzésnek megfelelő alapos, kizárólag az alkotmányos alapelveken nyugvó határozatot hozza.

Kiindulva abból, hogy nem kell ahhoz tudni tojásrántottát készíteni, hogy messziről megérezzük azt, ha az záptojásból készült.

“V É G Z É S

A Fővárosi Ítéltábla az Alkotmánybíróvásról szóló 2011. évi CLI. törvény 25. § (1) bekezdése és a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 155/B. §-a alapján kezdeményezi az Alkotmánybíróvásnál, hogy a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes

kérdések rendezéséről szóló

2014. évi XXXVIII. törvény 4. § (2) és (3) bekezdés, 6. §,

valamint 7-15. §-ai alaptörvény-ellenességét állapítsa meg, és azokat semmisítse meg,

mert az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe, C) cikk (1) bekezdésébe, XXVIII. cikk (1) bekezdésébe és a 25. cikk (1) bekezdésébe, továbbá a 26. cikk (1) bekezdésébe ütköznek.

A másodfokú bíróság egyidejűleg a per tárgyalását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig felfüggeszti.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2014. szeptember 29.

Dr. Hóbl Katalin s.k.

a tanács elnöke

Dr. Bleier Judit s.k. Egriné dr. Salamon Emma s.k.

előadó bíró bíró

=====

A Fővárosi Ítéltábla a következő - szóban kihirdetett - indokok miatt kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását.

A Tv. 4. § (1) bekezdése megdönthető vélelmet állít fel arra, hogy a Tv. hatálya alá tartozó {1. § (1) bekezdés} fogyasztói kölcsönszerződések részét képező egyoldalú kamatemelést, költségemelést, díjemelést lehetővé tevő szerződéses kikötések tisztességtelenek. A vélelem megdöntésére a pénzügyi intézményeknek kizárólag a Tv.-ben szabályozott perben ad lehetőséget, előírva a felek személyét, a kereset és a polgári bíróság által meghozható határozat tartalmát.

A Tv.-ben szabályozott per az Alaptörvény 25. Cikk (2) bekezdés a) pontja szerinti magánjogi jogvita.

A megállapítás iránti kereset indításának elbírálásával a törvényalkotó célja, hogy a tömegesen megkötött hitel- és kölcsönszerződések egyes rendelkezéseinek érvényességét jogerős bírósági ítélet végleges hatállyal eldöntse.

A Tv. 7. § (2) bekezdése szerint „a perben alperes a Magyar Állam”. Az állam a polgári jogviszonyokban jogi személyként vesz ugyan részt (Ptk. 3:405. §), jogi személyisége azonban csupán azokra a jogviszonyokra terjed ki, amelyből eredő jogok és kötelezettségek

az államot jogosítják és kötelezik. Mindez azonban nem változtat azon, hogy a felperes olyan alperessel szemben kívánja megvédeni anyagi jogát, amely a kölcsönszerződésekben

foglalt szolgáltatások teljesítésére és követelésére nem jogosított és nem köteles, a kötelelem

alapját képező jogviszonyban polgári jogi jogalanynak sem tekinthető.

A Tv.-ből egyáltalán nem derül ki, hogy a jogalkotó az állam perbeli jogállásával mely személyek csoportjának jogait kívánja alakítani, és nem ad választ arra sem, hogy az állam által esetlegesen megvédett, vagy elvesztett jogok más személyek jogát mennyiben

érintik, és hogy az ítélet hatálya az állam alpereskénti jogállása folytán mely meghatározott személyekre, illetőleg a személyek mely meghatározott csoportjára terjed ki.

A pénzügyi intézmény azonban nem egyedüli alanya szerződéses kötelelemnek, így a bíróság ítéletének a kötelmet alakító, a perben nem álló fogyasztókra is kiterjedő hatálya – bár az ítélet jogerejéhez fűződő személyi hatály eleve nem vethet fel értelmezési kérdéseket – a Tv. rendelkezéseinek szélsőségesen kiterjesztett értelmezésével sem állapítható meg.

Az állam absztrakt jogalany, amely – a Ptk. 3:405. §-ában foglaltakat kivéve – minden esetben meghatározott közhatalmi feladatkörében jogszabályban meghatározott szervezetek útján alkotmányos keretek között léphet közjogi vagy magánjogi jogviszonyba.

A jogalkotás, végrehajtás és az igazságszolgáltatás egyaránt az államot megillető közhatalmi jogosítvány, ezért a külső polgári jogviszonyban az igazságszolgáltatás feladatát végző bíróságok előtti eljárásban egységesen fellépő, és nem egy meghatározott közfeladatot teljesítő állam szerepvállalása a hatalommegosztás alkotmányos elvét súlyosan sérti, hiszen az állam más jogalanyokkal szemben kizárólag szervezetei útján létesít jogviszonyt.

Az adott jogviszonyhoz tartozó hatáskörrel rendelkező szervezet felhatalmazása nélkül a közhatalom valamennyi jogosítványával rendelkező állam önálló jogállása a perben egyáltalán nem értelmezhető.

Az alperesi pozíció megnevezésén túlmenően a Tv. által szabályozott eljárásban az államnak az érvényesített jog alapjául szolgáló jogviszonyban is értelmezhetetlen a szerepe, hiszen perbeli jogképességének alapjaként – az ítélet hatályának szabályozatlansága folytán – nem rendelkezik olyan anyagi jogokkal, amelyet az ítélet jogerőre emelkedésével az érintett fogyasztókra származtathat, és így magához az ítélethez sem fűződhet a Tv. 1. § (1) bekezdésében meghatározott kölcsönszerződésekből származó jogvitát véglegesen eldöntő hatály.

Az állam jogállásához kapcsolódó közfeladatot ellátó és az annak gyakorlására alkotmányos eszközökkel felhatalmazott szervezet szabályozásának mellőzése és az állam perbeli jogállásával védendő jogok alanyainak, valamint a jogszerzés hatályának szabályozatlansága a bíróság érdemi döntésének személyi és tárgyi hatályát együttesen és egyenként is kétségessé teszi, **ami súlyosan sérti a jogállamiságból fakadó jogbiztonság alkotmányos elvét.**

A Tv. nem ad választ arra a kérdésre sem, hogy a hatálya alá tartozó kikötések tisztességességének megállapítása esetén a fogyasztó, illetőleg a közérdekű kereset indítására feljogosított szervezet a régi Ptk. 209/A. § (1) bekezdése, illetőleg a Ptk. 6:102. § (5) bekezdése és a 6:105. §-a szerint az igényérvényesítés jogát mennyiben gyakorolhatja, és ez a hiányosság a bíróság érdemi döntésének tárgyi és személyi hatályát ugyancsak teljes egészében kétségessé teszi.

A jogbiztonság követelményének megfelelő érdemi határozattal szembeni alapvető elvárás, hogy annak végleges hatályához (jogerejéhez) a legkisebb kétség se fűződjön.

A jogerős határozathoz fűződő egyes anyagi jogi hatályok elemeire a Pp. 229. § (1) bekezdése világít rá, amelyek (tárgyi és személyi hatályok) egymástól nem választhatóak el, összességében és félreérthetetlenül kell tartalmazniuk a döntés jogereje által véglegessé váló joghatást.

Ez a biztosítéka annak, hogy a határozat valóban alkalmassá váljon a jogvédelem megvalósítására.

A jogalkotó egyértelmű szándéka szerint {4. § (3) bekezdés} a vélelem, az annak megdöntésére irányuló keresetindítás lehetősége, a perindítás és annak eredménye összességében vezet a pénzügyi intézmények és a fogyasztók közötti elszámoláshoz. Ezzel szemben **a Tv. szerint előírt eljárásban meghozandó döntés alapján nem határozható meg egyértelműen, hogy annak jogereje pontosan mely személyek milyen ténybeli alapból származó jogaira és kötelezettségeire terjed ki (Pp. 229. §), és ez a jogbiztonságot kifejezetten veszélyezteti.**

A Tv. teljes egészében figyelmen kívül hagyja a hatálya alá tartozó polgári jogviszonyok alapján indult bírósági eljárásokban meghozott érdemi határozatok alaki és anyagi jogerőt magában hordozó hatályait, mert a 4. § (2)-(3) bekezdései alapján a Tv. hatálya alá tartozó általános szerződési feltételek semmisségét a perindítástól és annak kimenetelétől függően joghatást keletkeztető tényként kell elfogadni.

Mindezzel a (3) bekezdés alapján megteremti azt a következtetési alapot, amellyel **az érintett szerződési feltételek és ezáltal a szerződésmódosítások az elszámolási Tv. hatálya alá kerülnek, ezért ezek a rendelkezések a jogbiztonságot és a bírói függetlenséget egyaránt súlyosan sértik.**

* * * * *

A bírói függetlenség tartalmát a törvényeknek való egyedüli alávetettség határozza meg, amely magában hordozza az anyagi és eljárásjogi jogszabályok alkalmazásának kötelezettségét azzal, hogy a bíró a jogi norma tartalmát szabad következtetéssel, a logika szabályi szerint vetíti rá az eseménytörténeti tényekre.

A szerződéses feltétel tisztességtelensége etikai fogalom, amelynek megítélésénél kiemelkedő jelentősége van a bíró köztapasztalaton alapuló logikai következtetéseinek, a szakismeretet igénylő következtetést azonban a bíró pusztán a logika szabályai alapján segítség nélkül nem tudja elvégezni.

A Tv. által szabályozott eljárásban a tárgyalást legkésőbb a keresetlevélnek a bírósághoz érkezéstől számított nyolcadik napra kell kitűzni, amely egy alkalommal hét napra halasztható el, míg az elsőfokú bíróságnak a keresetet harminc napon belül kell elbírálnia {Tv. 9. § (3) bekezdés, 10. § (2) és (4) bekezdés}.

Ezekből a határidőkből egyértelműen megállapítható, hogy a bizonyítási eljárás lefolytatása kizárólag okiratok szolgáltatására szorítkozhat, mert a Pp. 166. § (1)

bekezdésében felsorolt további bizonyítási eszközökre vonatkozó bizonyítás elrendelése a bíróság részére előírt határidők betartását veszélyezteti, de többnyire lehetetlenné teszi.

Ez különösen vonatkozik szakértői véleményre, amelynek feltétele a szakértő kirendelése, a kérdések megfogalmazása, indítványozása, a szakértő felkészülése és a vélemény összeállítása, elkészítése (esetleg, de nem jellemzően annak szóbeli előadása). Mindezt meghaladóan a felek a szakértőhöz a véleményre vonatkozólag kérdéseket intézhetnek (Pp.182. § (2) bekezdés), és a per tartamát befolyásoló további indítványokat tehetnek.

Egyértelműen megállapítható ezért, hogy a Pp. 177. (1) bekezdése a perben az eljárási határidők miatt nem alkalmazható, a felperes a vélelem megdöntésének alapjául szolgáló tényeket szakvéleménnyel nem bizonyíthatja, a bíró pedig szakértőt erre irányuló indítvány esetén sem rendelhet ki. A bizonyításra szoruló tény alátámasztására alkalmas eljárási cselekmény hiánya – a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltakkal szemben –meggyőződés kialakítása nélküli formális döntéshez vezet.

A bíró a jogi szakismerettel és az általános élettapasztalattal felfogható tényállításokat és okiratokat kivéve a beadványokat és nyilatkozatokat nem tudja érdemben elbírálni, ezért kénytelen azokat akkor is figyelmen kívül hagyni, ha a szakismeretet igénylő következtetés szakértői bizonyítással történő ellenőrzése hozzájárulna a bizonyítékok és állítások teljes körű értékeléséhez, valamint a döntéshez szükséges meggyőződés kialakításához.

A jogalkotó az eljárási határidők szabályozásával nem a bizonyítási eszközök bizonyító erejét korlátozta, hanem ugyanebben a Tv.-ben pontosan meghatározott bizonyítandó tény alátámasztására alkalmas bizonyítási eszközök szolgáltatásának lehetőségét zárta ki a polgári peres eljárásból.

A vélelem alapján bizonyításra kötelezett személy bizonyítási lehetőségei azonban csak akkor korlátozhatók, ha a bizonyítandó tény megítéléséhez a korlátozott eszközök elegendők, ellenkező esetben a bíróság nem tudja elvégezni a Pp. – egyébként változatlanul irányadó – 206. § (1) bekezdésében írt eljárási kötelezettségét, és mérlegelési tevékenységének leszűkítése a per eldöntéséhez szükséges bizonyításra szoruló {Pp. 163. § (1) bekezdés} tények megállapításhoz vezető következtetést gyengíti, illetőleg kizárja.

A bíróság más szervezetek befolyásától mentes ítélezésének feltétele az ítélet alapjául szolgáló tények önálló megállapítása és elbírálása. A bíróság nem szorítkozhat olyan döntés meghozatalára, amelyről nem alakul ki az a meggyőződése, hogy ítélete az eljárási szabályoknak megfelelően az anyagi jog szerinti állapottal összhangban van.

Az eljárás ésszerű határidőn belüli lefolytatásának követelménye az ítélet meghozatalához szükséges eljárási cselekmények teljesíthetőségének elvárását is magában foglalja, így az eljárási határidők keretein belül a jogalkotónak a bizonyításra szoruló tény bizonyításának eljárásjogi feltételeit is biztosítania kell.

Ennek hiányában a jogalkotás a magánjogi jogviszony elbírálására olyan közvetlen befolyást gyakorol, amely összeegyeztethetetlen a bírói függetlenség alkotmányos elvével, ugyanakkor a félnek a polgári perben biztosított rendelkezési jogát korlátozva sérti a

tisztességes eljáráshoz való alkotmányos alapjogot is.”

=====

Tisztelt Elnök Úr!

4./ **Az ismertetett Fővárosi Ítéltáblai végzésnek** alapos és meggyőző, alkotmányos elveken nyugvó indokolása ismeretében az ennek a kérelemnek értékelését tartalmazó decemberi Alkotmánybírósági határozat tehát vagy követi az alkotmányos előírások mentén történő logikus és alapos értékelési szempontokat, **félretéve valamiféle közérdeket előtérbe helyező, ténylegesen a banki csalássorozatot leplező magyarázkodást,**

vagy megmagyarázza Dr. Bragyova András alkotmánybíró által előadottak szerint azt, hogy alkotmányosság ide, alkotmányosság oda, az emberi szabadságjogok, így különösen az embereknek tulajdonhoz való joga akadálytalanul semmibevehető akkor, ha a rabló tőke ezt kívánja közérdekre hivatkozással.

Utóbbi esetben sajnos nem lehet majd megkerülni **Dr. Vörös Imre alkotmánybíró**nak azt a véleményét, hogy

„S minthogy Magyarországon az önkényuralom már tény, épp ezért szeretném felmenteni Magyarország polgárait, és felhívni őket arra, hogy igenis, ne tartsák be azokat a törvényeket, amelyekről kimondható, hogy alkotmányellenesek!”

Annak ellenére, hogy Dr. Vörös Imre alkotmánybíró véleményével egyet értek, és ennek folytán tehát a decemberi alkotmánybírósági „**Színház az egész világ**” szellemű határozat esetén természetesnek tartom azt, hogy a magyar állampolgároknak joga lesz önmaga eldönteni azt, hogy mit tart alkotmánysértőnek, ezáltal teljesíthetetlennek, de még most is minden erőmmel azon vagyok, hogy ez az állapot ne következzen be hazámban.

Ebből a célból azért fordulok T. Elnök Úrhoz, mert miután a fentiek szerint a nemzeti határokon belüli törvényes lehetőségeim kimerülni látszanak a bankok által tönkretett magyar emberek jogos követelésének érvényesítésével kapcsolatosan, **de mégis kérem azt, hogy minden törvényes lehetőségét felhasználva T. Elnök Úr nyújtson segítséget a törvényesség helyreállításához a milliós nagyságrendben meghatározható számú magyar ember, és európai uniós polgár érdekében a határokon túlról.**

=====

Tisztelt Elnök Úr!

5./ **Ténybelileg vizsgálva** a Magyar Országgyűlés képviselői által elfogadott, jogállamiságot semmibe vevő kormányzati szándékot a devizában nyilvántartott forintkölcson szerződésekkel kapcsolatos jogviták rendezésével kapcsolatosan, nyilvánvalóvá válik a kormányzati szándék csalárdsága a 2014. július 4-én megszavazott XXXVIII. számú törvényalkotással akkor, ha figyelembe vesszük az ezt megelőzően bíróságokon történeteket.

Ehhez abból kell kiindulni, hogy a Magyar Nemzeti Bank és a magyar Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete nevezetű állami szerv a hitelt felvenni szándékozó magyar állampolgárokat

2006-tól kezdődően úgy tájékoztatta írásban a devizában nyilvántartott forint hitel kölcsönökről, hogy **ez a fajta kölcsön egy olyan változó kamatozású kölcsönkonstrukció**, melynek kamatkockázata a következők szerint foglalható össze:

*„Kamatkockázata minden hitelnek van, **devizahitelnél ez azt jelenti, hogy ha az adott deviza irányadó kamata emelkedik, akkor emiatt nőhet a devizahitel kamata is.** Ennek magyarázata az, hogy a banknak is fizetnie kell azért a devizáért, amit aztán hitelként továbbad. hogy mennyit kell fizetnie, az elsősorban az adott deviza irányadó kamatától, például a Svájci Nemzeti Bank vagy az Európai Központi Bank alapkamatától függ.”*

A magyar bankoknak csalási jellegű magatartásához hozzátartozott már ennél a tájékoztatásnál is az, hogy 2008-ig bíztak a bankok abban, hogy a Svájci Nemzeti Bank alapkamatának emelkedésére hivatkozással emelhetik a magyar adósok szerződéseibe foglalt ügyleti kamatot, de mivel ebben nem voltak bizonyosak, olyan egyoldalú, banki szerződésmódosítási okokat is megfogalmaztak szerződéseikben a hozzátartozó Általános Szerződési Feltételek nevű iratokkal együtt, mely okok az adósok számára sem nem voltak világosak, sem nem voltak érthetőek, sem nem voltak ellenőrizhetőek.

Arra gondolva, hogy vagy a Svájci Nemzeti Bank alapkamata emelésére hivatkozással, vagy az általuk meghatározott tisztességtelen szerződési feltételek alapján, de mindenképpen károsítják a kölcsönök futamideje alatt az adósokat, a magyar állampolgárokat.

2009-től a magyar bankok számára váratlanul megszűnt azt az adósok terheinek a Svájci Nemzeti Bank alapkamata emelkedésére hivatkozó súlyosítási lehetősége, – **ebben az évben Svájcban az alapkamat 2,2 %-ról tartósan 0,1-0,2 %-ra esett** – ezért a bankok elővették az általuk szerkesztett szerződéseik tisztességtelen szerződési feltételeit a magyar adósok tönkretétele céljából. **Akár minden reális ok nélkül, hasra ütés szerűen emeltek akkor, amikor kevesellték hasznukat.**

Ennek a banki magatartásnak eredményességéhez nyújtottak mindenkor segítséget a magyar állami szervek hallgatásukkal, illetve a végrehajtók és közjegyzők tevékenységükkel.

Illetve elsősorban a magyar miniszterek azzal, hogy nem tettek soha eleget a közérdekű perek kezdeményezésével kapcsolatos törvényes feladatuknak annak ellenére, hogy a Európai Bíróság erre őket számos ítéletben felhívta, illetőleg az **Európai Bizottság 93/13. Irányelve Preambuluma utolsó előtti bekezdése** feladatukat ekként határozta meg:

„mivel azoknak a személyeknek vagy szervezeteknek, amelyeknek valamely tagállam jogszabályai szerint jogos érdekükben áll a fogyasztók védelme, eljárás indítási lehetőséggel kell rendelkezniük - akár bíróság előtt a megfelelő peres eljárások megindítására, akár a panaszok eldöntésére hatáskörrel rendelkező közigazgatási szerv előtt – olyan szerződési feltételek, különösen a tisztességtelen feltételek alkalmazása ellen, amelyeket a fogyasztókkal kötendő szerződésekben történő általános használatra dolgoztak ki;”

A magyar jogszabályok szerint a minisztereknek kellett volna jogos érdekükben állni a fogyasztók védelme, ezért a törvény őket jogosította fel a fogyasztók érdekében indítandó közérdekű perek

megindítására bíróság, vagy közigazgatási szerv előtt, de **mivel egyetlen esetben sem éltek törvényen alapuló feladatuk teljesítéséhez, kiderült az, hogy a magyar minisztereknek nem áll érdekükben a fogyasztók védelme.**

Hanem a magyar minisztereknek a fogyasztók ellenérdekű feleinek, bankoknak magatartását ismerve a fogyasztók ellenségeinek védelme állt és áll most is érdekében. És ezért készek becsapni, félrevezetni a fogyasztókat.

=====

Tisztelt Elnök Úr!

6./ **A magyar miniszterek** nemzetárulását jelentő mulasztásai miatt került sor az egyedi, kölcsönszerződésenkénti bírósági peres eljárások kezdeményezésére. Ezrével.

2014. júniusára ezek az egyedi bírósági perek egységesen az Európai Bíróság és Kúriai alábbi rendelkezéseinek megfelelően a bankok marasztalását valószínűsítették végső döntés esetén:

Európai Bíróságnak **C-472/10. számú**, 2012. április 26-i előzetes döntéshozatali eljárásban hozott ítéleti rendelkezésből:

döntést hozó nemzeti bíróság feladata, hogy a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK irányelv 3. cikkének (1) és (3) bekezdése tekintetében értékelje a fogyasztói szerződések általános feltételei között szereplő olyan kikötés tisztességtelen jellegét, amelyben az eladó vagy szolgáltató a nyújtandó szolgáltatáshoz kapcsolódó díjak egyoldalú módosítását teszi lehetővé, anélkül azonban, hogy e költségek kiszámításának módját egyértelműen meghatározná, és anélkül, hogy e módosítás érvényes indokát megjelölné. Ezen értékelés keretében e bíróságnak a fogyasztói szerződésekben foglalt általános feltételek között – amelyeknek a vitatott kikötés részét alkotja – szereplő valamennyi kikötés, valamint a szóban forgó általános feltételekben előírtakat esetleg meghaladó jogokat és kötelezettségeket előíró nemzeti szabályozás fényében **azt kell megvizsgálnia, hogy a nyújtandó szolgáltatáshoz kapcsolódó díjak változtatásának okait vagy módját egyértelműen és érthetően fogalmazták-e meg, illetve – adott esetben – azt, hogy a fogyasztók jogosultak-e a szerződés felmondására.**

Európai Bíróságnak **C-472/11. számú**, 2013. február 21-i előzetes döntéshozatali eljárásban hozott ítéleti rendelkezésből:

„A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv 6. cikkének (1) bekezdését és 7. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy **a valamely szerződési feltétel tisztességtelen jellegét hivatalból észlelő nemzeti bíróságnak ahhoz, hogy levonhassa az ezen észlelésből származó következményeket, nem kell megvárnia, hogy a jogairól tájékoztatott fogyasztó az említett feltétel megsemmisítését kérő nyilatkozatot tegyen.** Mindazonáltal a kontradiktórius eljárás elve főszabály szerint kötelezi a szerződési feltétel tisztességtelen jellegét hivatalból észlelő nemzeti bíróságot arra, hogy a peres feleket tájékoztassa erről, és lehetőséget biztosítson számukra, hogy a nemzeti eljárásjogi szabályokban erre vonatkozóan előírt eljárások szerint kontradiktórius eljárásban vitassák meg azokat.

A nemzeti bíróságnak az általa elbírálendő igény alapjául szolgáló szerződési feltétel esetlegesen tisztességtelen jellegére vonatkozó értékelés céljából figyelembe kell vennie a szerződés minden egyéb feltételét.

Ennek a C-472/11. számú Európai Bírósági ítéletnek megfelelő alkalmazásával a Fővárosi Ítéltábla előtt 5.Pf. 22.094/2013. szám alatt folyamatban lévő ügyben 2014. június 5-én tartott tárgyalásról felvett tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldalán olvashatók szerint a **keresettel érvényesített egyoldalú banki szerződésmódosítást lehetővé tevő szerződési feltételen túl az alábbi szerződési feltételek tisztességtelenségét látta indokoltnak vizsgálni a bíróság:**

***“kettős árfolyam alkalmazását előíró I.1. és III.1. pont,
a díjakról és költségekről rendelkező II.1., II.4., III.2. pont,
a 20 %-os jogérvényesítési költségbiztosítékra vonatkozó IV.1. pont,
az elidegenítési és terhelési tilalmat előíró IV.2. pont,
a fedezet kiegészítését előíró IV. pont utolsó két bekezdése,
a közjegyzői ténytanúsítványra vonatkozó III. pont,
a V.1.a., és c., pontjában foglalt felmondási okok,
késedelmi kamatra és hitelkeret beállítási jutaléokra vonatkozó ÁSZF II.5.1. pont,
átütemezési díjra, valamint végtörlesztési, szerződésmódosítási és szüneteltetési díjra
vonatkozó ÁSZF II.5.9. pont,
a fedezetkezelési díjra vonatkozó ÁSZF II.5.10 pont,
a kettő árfolyam alkalmazását előíró ÁSZF II.6.3. és II.7.2. pont,
a szerződésmódosítási díjra vonatkozó ÁSZF II.7.5., továbbá az üzletszabályzat egyoldalú
módosítását lehetővé tevő ÁSZF VII.1. pont “***

Európai Bíróságnak **C-397/11. számú**, 2013.május 30-i előzetes döntéshozatali eljárásban hozott ítéleti rendelkezésből:

*„A 93/13 irányelv 6. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az a nemzeti bíróság, amely megállapítja valamely szerződési feltétel tisztességtelen jellegét, köteles egyrészről – **anélkül hogy meg kellene várnia, hogy a fogyasztó erre vonatkozó kérelmet nyújtson be – az említett megállapításból a nemzeti jog alapján eredő minden következtetést levonni annak biztosítása céljából, hogy e feltétel ne jelentsen kötelezettséget a fogyasztóra nézve**, másrészről pedig főszabály szerint objektív szempontok alapján értékelni, hogy a szerződés fennmaradhat-e az említett feltétel nélkül.*

*A 93/13 irányelvet úgy kell értelmezni, hogy **az a nemzeti bíróság, amely hivatalból megállapította valamely szerződési feltétel tisztességtelen jellegét, köteles a lehető legteljesebb mértékben úgy alkalmazni belső eljárási szabályait, hogy a szóban forgó feltétel tisztességtelen jellegének megállapításából a nemzeti jog alapján eredő valamennyi következtetést levonja annak biztosítása céljából, hogy e feltétel ne jelentsen kötelezettséget a fogyasztóra nézve.***

Európai Bíróságnak **C-26/13. számú**, 2014. április 30-i előzetes döntéshozatali eljárásban hozott ítéleti rendelkezésből:

„A 93/13 irányelv 4. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló szerződési feltétel esetén azon követelmény alatt, amely szerint a szerződési feltételnek világosnak és érthetőnek kell lennie, nem kizárólag azt kell érteni,

hogy az érintett feltételnek nyelvtani szempontból kell érthetőnek lennie a fogyasztó számára, hanem azt is, hogy **a szerződésnek átlátható jelleggel fel kell tüntetnie az érintett feltételben meghatározott külföldi pénznem átváltási mechanizmusának konkrét működését, valamint az e mechanizmus és a kölcsön folyósítására vonatkozó többi feltételben előírt mechanizmus közötti viszonyt oly módon, hogy a fogyasztónak módjában álljon egyértelmű és érthető szempontok alapján értékelni a számára ebből eredő gazdasági következményeket.**

A 93/13 irányelv 6. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló helyzetben, amelyben **a szolgáltató és a fogyasztó között létrejött szerződés a tisztességtelen feltétel elhagyása esetén nem teljesíthető, e rendelkezéssel nem ellentétes a nemzeti jog azon szabálya, amely lehetővé teszi a nemzeti bíróság számára a tisztességtelen feltételnek a nemzeti jog valamely diszpozitív rendelkezésével való helyettesítése révén az e feltétel érvénytelenségének orvoslását.**

Kúriai 6/2013. (XII.16.) Polgári Jogegységi Határozatból:

“A deviza alapú kölcsönszerződés mint szerződéstípus önmagában amiatt, hogy a kedvezőbb kamatmérték ellenében az árfolyamkockázat az adósnál jelentkezik, nem ütközik jogszabályba, nem ütközik nyilvánvalóan a jóerkölcsbe, nem uszoris szerződés, nem irányul lehetetlen szolgáltatásra és nem színlelt szerződés. A szerződési terheknek a szerződés megkötését követő – előre nem látható – egyoldalú eltolódása az érvénytelenség körében nem értékelhető, tekintettel arra, hogy az érvénytelenségi oknak a szerződés megkötésekor kell fennállnia.”

Kúriai 2/2014. (VI.16.) Polgári Jogegységi Határozatból:

„1. A deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződés azon rendelkezése, amely szerint az árfolyamkockázatot – a kedvezőbb kamatmérték ellenében – korlátozás nélkül a fogyasztó viseli, a főszolgáltatás körébe tartozó szerződéses rendelkezés, amelynek a tisztességtelensége főszabályként nem vizsgálható.

E rendelkezés tisztességtelensége csak akkor vizsgálható és állapítható meg, ha az általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó (a továbbiakban: fogyasztó) számára annak tartalma a szerződéskötéskor – figyelemmel a szerződés szövegére, valamint a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatásra is – nem volt világos, nem volt érthető.

Ha a pénzügyi intézménytől kapott nem megfelelő tájékoztatás vagy a tájékoztatás elmaradása folytán a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy az őt csak korlátozott mértékben terheli, a szerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése tisztességtelen, aminek következtében a szerződés részlegesen, vagy teljesen érvénytelen.”

2. Az egyoldalú szerződésmódosítást lehetővé tevő szerződéses rendelkezés **akkor tisztességtelen, ha az nem felel meg a fogyasztói kölcsönszerződésben pénzügyi intézmény által alkalmazott általános szerződési feltételekben szereplő egyoldalú szerződésmódosítási jog tisztességtelenségéről szóló 2/2012.(XII.10.) PK vélemény 6. pontjában felsorolt elveknek** (egyértelmű és érthető megfogalmazás elve; tételes meghatározás elve; objektivitás elve; ténylegesség és arányosság elve; átláthatóság elve; felmondhatóság elve; szimmetria elve).

illetve az utóbbi jogegységi határozati rendelkezéssel figyelembe veendő 2/2012. (XII.10.) PK Vélemény 6. pontjában írtak figyelembevételével:

e) Az ok-listával kapcsolatban további elvárás az átláthatóság (transzparencia) érvényesülése. Az átláthatósági követelménynek a bankok például akkor tudnak eleget tenni, ha a szerződésben:

- pontosan meghatározzák, mit tekintenek irányadó referencia kamatnak, illetve milyen képletet alkalmaznak a kamat, a költség és a díj módosításával összefüggésben;

- megjelölik, hogy milyen időközönként vizsgálják felül a kamatlábat (kamat periódusok); milyen időközönként alkalmazzák a képletet; továbbá rögzítik azt, hogy az egyoldalú szerződésmódosítás feltétele bekövetkezésekor a fordulónapi helyzetet, a periódus átlagát illetően pontosan mit vesznek figyelembe;

- szükség szerint meghatározzák azt a legkisebb kiigazítási értéket, amely alatt nem módosíthatják a kamatokat sem a fogyasztó hátrányára, sem előnyére.

Összegezve a fenti ismertetést, 2014. június 16-i 2/2014. Kúriai jogegységi határozathozatalt követően a bíróságok számára kötelezően betartandó EU-s ítéletet és Kúriai jogegységi határozatok alapján a bankok által becsapott adósok által indított peres eljárásokban kizárólag olyan törvényes ítéletek hozatala volt várható, melyek szerint

- **a bankok egyoldalú szerződésmódosítási lehetőségét biztosító tisztességtelen szerződési feltételek a szerződés aláírásának időpontjára visszamenőleges hatállyal érvénytelenek,**
- **a bankok által szerződés aláírásával egyidejűleg aláíratott adósi kockázatfeltáró nyilatkozat tartalmára tekintettel a szerződés megkötése után bekövetkezett HUF/CHF árfolyamváltozásnak 30 %-a mértékéig bekövetkezett többletköltség az adósokat, ezt meghaladó mértékű változás miatti többletköltség a bankokat terheli,**
- **a tisztességtelen szerződési feltételeknek bíróság általi hivatalbóli vizsgálata és kiküszöbölése kötelezettség folytán az egyoldalú szerződésmódosítási szerződési feltétel tisztességtelensége folytán további 19. szerződési feltétel tisztességtelenség miatti érvénytelensége megállapításra kerül,**
- **a bank által diktált kölcsönszerződésnek változó kamatozásu jellegére tekintettel az egyoldalú szerződésmódosítást lehetővé tevő szerződési feltétel érvénytelenség folytán az irányadó deviza – svájci frank – jegybanki alapkamatának változása irányadó az ügyleti kamatnak kamatperiódusonkénti változása során,**

és mindennek eredményeként a bíróság ítéletnek akként kellett elszámolás esetén rendelkezni, hogy 2009. január 1-től a kölcsönszerződést diktáló bankok az általuk mindenkor követelt törlesztő részletnek több mint a felét törvényes alap nélkül, jogtalanul követelték és szedték be az adósoktól.

Ennek folytán pedig az ilyen jogtalanul behajtott összegek a beszedés időpontjával egyidejűleg visszajárnak, melynek következtében a közel öt éven át törvénytelenül behajtott pénzüsszegek beszámításra alkalmasak a bankok által jövőben követelhető pénzüsszegekbe.

=====

Tisztelt Elnök Úr!

7./ Ez a június 16-i állapot vezetett oda, hogy Dr. Vörös Imre alkotmánybíró szerinti önkényuralmi közhatalmi rendszer kész volt ekkor a bankok jogtalan hasznának biztosítása végett bármilyen alkotmányos elvet megsérteni, és figyelmen kívül hagyni az Európai jogszabályokat.

Ezért június 16-a után első dolga az volt a július 4-én elfogadott XXXVIII. törvény előterjesztőjének – Dr. Trócsányi László igazságügy miniszternek – hogy a törvényben az egyedi, bíróságok előtt folyamatban lévő perek bíróság előtti tárgyalási szakaszára a következőt rendelje:

16. §²⁴ (1) A bíróság a külön törvényben meghatározott intézkedésig, de legkésőbb 2014. december 31. napjáig hivatalból felfüggeszti - a 6. § (2) bekezdése szerinti közérdekű keresettel indított per és a 6. alcímben szabályozott per kivételével - azt a peres eljárást, amelynek a tárgya részben vagy egészben a 3. § (1) bekezdése vagy a 4. § (1) bekezdése szerinti szerződéses kikötés, illetve amely pert az ilyen szerződéses kikötésen is alapuló követelés érvényesítése iránt a pénzügyi intézmény indított a fogyasztóval szemben.

Frappánsan bebizonyítva azt, hogy Magyarország államformája ténylegesen önkényuralmi jellegű, és tényleg nem demokratikus, nem jogállami nem köztársaság.

Mert az az ország melyben a közhatalom gyakorlója gondolkodás nélkül belenyúl az ország bíróságai előtt folyamatban lévő polgári peres eljárások menetébe és utasítást ad a peres eljárás mikénti lefolytatására a bíróságok számára csak azért, hogy ezáltal az állampolgárainak jogfosztottságát biztosítsa csalási jellegű magatartásokat tanúsítók érdekében, az sem nem demokratikus, sem nem jogállam, sem nem köztársaság.

Megerősítve ezt a határozott álláspontomat a törvény a következőket is rendeli:

7. § (7) A perben nincs helye

a) beavatkozásnak,

Eszerint ennek a törvényhelynek alapján nincs joga annak a magyar állampolgár adósnak az általa, valamint törvény szerinti felperes által megkötött kölcsönszerződésbe foglalt, jogokat és kötelezettségeket eldöntő perben saját érdekében fellépni, az ügy irataiba betekinteni.

Olyan országot, ahol az ilyen törvénynek előterjesztője egyébként jogászprofesszor, és tudja azt, hogy adott perben a perképességnek két feltétele közül az egyik az, hogy polgári jog szabályai szerint jogokat szerezhessen és kötelezettségeket vállalhasson a perbeli szereplő, míg a másik feltétele az, hogy jogi érdeke fennálljon az adott perben, de ennek az ismeretének ellenére

kész a törvény előterjesztője az általa előterjesztett törvényi rendelkezés szerint a tulajdonhoz való jogot, mint alkotmányos alapjogot felrúgni, semmibe venni abban az esetben, ha ezzel a tisztességes magyar állampolgárok ellenségeinek érdekét szolgálja -

helyesen fogalmazva minősített, az állampolgárok ellenségeinek érdekében tevékenykedő **önkénturalomnak indokolt meghatározni.**

Egyébként a bankok érdekében meghozott július 4-i XXXVIII. törvény tartalma szerint **azt akarja a bankok érdekében bármiféle törvénytelenésre kész Kormányzat elérni, hogy a bíróságok előtti egyedi perekben az adósok által reálisan elérhető, iratom 12-13. oldalán olvasható jogok követelhetősége helyett az adósok a bankok által szerkesztett kölcsönszerződésnek valamennyi kártétele kiegyenlítéseként elégedjenek meg azzal, hogy**

- **néhány tízezer forintot kapnak az egyébként Kúria ítélettel már megítélt árfolyam különbözetre tekintettel**, illetve
- **a banki egyoldalú szerződésmódosítást lehetővé tisztességtelen szerződési feltétel érvénytelenítését követően akkora megtérítési kötelezettsége kerüljön megállapításra az igazságszolgáltatás – bíróságok – megkerülésével, amennyi a szerződésben meghatározott ügyleti kamatnak mai napig történő elfogadása mellett felmerül az érvénytelenített feltétel alkalmazása során.**

Egyebet az adósok a törvény szándékai szerint nem kapnak, de cserébe a bankokkal kötelezően megkötendő megállapodás fejében minden további bankokkal szembeni igényükről az adósok lemondanak.

A banki megtérítési igény pedig a még fennálló futamidő alatt kerüljön kiegyenlítésre az adósok javára azáltal, hogy előtörlesztés címén a még fennálló tőketartozást csökkentse.

Azaz minden egyéb törvényi rendelkezés betartása nélkül – beszámítás szabályai – **úgy kívánják a banki fosztogatás eredményét ezzel a törvénnyel a törvényalkotók a bankoknál véglegesen megtartani, és az adósokat most a bankok helyett becsapni, hogy a banki veszteség a bankok számára érzékelhető ne legyen.**

=====

Tisztelt Elnök Úr!

8./ **Fentiekben részletezett**, kérelmem ténybeli alapjául szolgáló bankmentő XXXVIII. törvénynek alkotmányos alapelvekbe ütközését iratomnak 5-8 oldalán a Fővárosi Ítéltábla egyik végzésének közlésével ismertettem.

Ennek a törvénynek az Európa Unió jogrendbe ütközését az Európai Bírósághoz címzett, Kúria Kezelő irodájában július 14-től fellelhető, másolatban ide mellékelt előzetes döntéshozatali eljárást kérelmező kérelmemben többek között a következők szerint indokoltam:

„2014. július 4-én az **Országgyűlés által elfogadott törvénynek**

„Az egyoldalú szerződésmódosítás lehetőségét tartalmazó fogyasztói kölcsönszerződés vonatkozásában vélelmezni kell, hogy tisztességtelen az annak részét képező egyoldalú kamatemelést, költségemelést, díjemelést lehetővé tevő szerződéses kikötés – az egyedileg megtárgyalt feltétel kivételével –, tekintettel arra, hogy az nem felel meg...”

„Az 1. bekezdés szerinti szerződéses kikötés semmis, ha a pénzügyi intézménye a 8. § 1. bekezdés szerinti határidőben nem kezdeményezte a polgári peres eljárás lefolytatását vagy a bíróság a keresetet elutasítja vagy a pert megszünteti.”

mondataira tekintettel a 93/13. EGK Irányelv preambuluma utolsó két bekezdése értelmezhető-e úgy, hogy az egyoldalú szerződésmódosítást tartalmazó fogyasztói kölcsönszerződésekben és Általános Szerződési Feltételekben egyoldalú kamatemelést, költségemelést, díjemelést lehetővé tevő szerződési kikötés tisztességtelenségének megállapítására a nemzeti jog alapján eljárásra jogosult bíróság, vagy közigazgatási szerv kérelemre úgy jogosult, hogy a döntés ellen jogorvoslatnak van helye.

A törvénynek

„Az e törvényben meghatározott kötelezettségek és jogosultságok azt a pénzügyi intézményt terhelik, illetve illetik, amely e törvény hatálybalépésnek napján a fogyasztói kölcsönszerződés jogosultja, ha a fogyasztói kölcsönszerződés korábban megszűnt, akkor azt a pénzügyi intézményt, amely a szerződés megszűnésekor a szerződés jogosultja volt.”

mondatára tekintettel a 93/13. EGK Irányelv alkalmazhatóságával kapcsolatos, **Európai Bíróságnak C-472/11.** számú ítéletében olvasható

„Az irányelv által a tisztességtelen feltétel szankcionálása tekintetében előírt védelem tényleges érvényesülésének biztosítására irányuló kötelezettséget illetően a Bíróság korábban már rámutatott arra, hogy **a nemzeti bíróságnak minden, a nemzeti jog értelmében a szóban forgó feltétel tisztességtelen jellegének észleléséből eredő következményt le kell vonnia annak biztosítása céljából, hogy a szóban forgó feltétel ne jelentsen kötelezettséget a fogyasztóra nézve (a fent hivatkozott Asturcom Telecomunicaciones ügyben hozott ítélet 59. pontja). A Bíróság ugyanakkor rámutatott arra, hogy a nemzeti bíróságnak az irányelv alapján nem kell mellőznie a kérdéses feltétel alkalmazását, amennyiben a fogyasztó e bíróság általi kioktatást követően nem kíván hivatkozni a tisztességtelen jellegre és a kötelező erő hiányára (lásd a fent hivatkozott Pannon GSM ügyben hozott ítélet 33. és 35. pontját).**

Ezen ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy az irányelv által előírt védelem teljes hatékonysága megköveteli, hogy a feltétel tisztességtelen jellegét hivatalból észlelő nemzeti bíróság minden következményt levonhasson ezen észlelésből, anélkül hogy meg kellene várnia, hogy a jogairól tájékoztatott fogyasztó az említett feltétel megsemmisítését kérő nyilatkozatot tegyen.

megállapításból következően a 93/13 EGK Irányelv 6. cikkének 1. bekezdését és 7. cikkének 1. bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az egyoldalú kamatemelést, költségemelést, díjemelést lehetővé tevő szerződéses kikötés tisztességtelensége miatti jogkövetkezmények megállapítására a bíróság csak akkor jogosult, amennyiben a vizsgált szerződésben fellelhető valamennyi tisztességtelen szerződési feltétel tisztességtelenségét megvizsgálta, és ezt követő adósi hozzájárulás esetén a jogkövetkezményeket egységesen, az ide másolt, Fővárosi Ítéletábra által OTP-vel kapcsolatos szerződésben észlelt feltételekkel kapcsolatosan is megállapítja.

A törvénynek

„Az e törvényben meghatározott kötelezettségek és jogosultságok azt a pénzügyi intézményt terhelik, illetve illetik, amely e törvény hatálybalépésnek napján a fogyasztói kölcsönszerződés jogosultja, ha a fogyasztói kölcsönszerződés korábban megszűnt, akkor azt a pénzügyi intézményt, amely a szerződés megszűnésekor a szerződés jogosultja volt.”

„Az egyoldalú szerződésmódosítás lehetőségét tartalmazó fogyasztói kölcsönszerződés vonatkozásában vélelmezni kell, hogy tisztességtelen az annak részét képező egyoldalú kamatemelést, költségemelést, díjemelést lehetővé tevő szerződéses kikötés – az egyedileg megtárgyalt feltétel kivételével –, tekintettel arra, hogy az nem felel meg...”

mondatára tekintettel az Irányelv alkalmazhatóságával kapcsolatos **C-26/13. számú Európai Bírósági ítéletben** olvasható alábbi megállapításokra

„A tisztességtelen feltételnek a nemzeti jog valamely diszpozitív rendelkezésével való helyettesítése ugyanis megfelel a 93/13 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének, mivel az állandó ítélkezési gyakorlat szerint e rendelkezés arra irányul, hogy a szerződő felek jogai és kötelezettségei tekintetében a szerződés által megállapított formális egyensúlyt a szerződő felek egyenlőségét helyreállító, valódi egyensúllyal helyettesítse, nem pedig arra, hogy a tisztességtelen feltételeket tartalmazó valamennyi szerződést semmissé nyilvánítsák (lásd ebben az értelemben többek között: Pereničová és Perenič ítélet, C-453/10, EU:C:2012:144, 31. pont, valamint Banco Español de Crédito ítélet, EU:C:2012:349, 40. pont és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

Ha viszont az alapügyben szereplőhöz hasonló helyzetben nem volna megengedett a tisztességtelen feltétel valamely diszpozitív rendelkezéssel való helyettesítése, és a bíróságnak egészében meg kellene semmisítenie a szerződést, a fogyasztót különösen káros következmények érhetnék, és ily módon a szerződés megsemmisítéséből eredő visszatartó erő veszélybe kerülne.

E megsemmisítésnek ugyanis főszabály szerint az a következménye, hogy a részletekben megfizetendő fennmaradó kölcsönösszeg azonnal esedékessé válik, ami azzal a kockázattal jár, hogy meghaladja a fogyasztó pénzügyi képességeit, és ezért jobban bünteti őt, mint a hitelezőt, amely ennek következtében lehetséges, hogy nem lesz annak elkerülésére ösztönözve, hogy ilyen kikötéseket illesszen az általa kínált szerződésekbe.

E megfontolásokra tekintettel a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 93/13 irányelv 6. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló helyzetben, amelyben a szolgáltató és a fogyasztó között létrejött szerződés a tisztességtelen feltétel elhagyása esetén nem teljesíthető, e rendelkezéssel nem ellentétes a nemzeti jog azon szabálya, amely lehetővé teszi a nemzeti bíróság számára a tisztességtelen feltételnek a nemzeti jog valamely diszpozitív rendelkezésével való helyettesítése révén az e feltétel érvénytelenségének orvoslását”

megállapításból következően a 93/13. EGK Irányelv 6. cikke első bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a kamatperiódusonként változó kamatozású fogyasztói kölcsönszerződésnek változás alapjaként szerződésben megjelölt egyoldalú kamatemelést, költségemelést, díjemelést lehetővé tevő szerződési kikötés tisztességtelensége esetén a szerződés teljesíthetőségét az eljáró bíróságnak vizsgálni kell, és a szerződés fenntartása érdekében a bíróság meghatározhatja devizában nyilvántartott kölcsönszerződés esetén a deviza jegybanki alapkamata változását a szerződésben meghatározott kamatemelés, költségemelés, díjemelés alapjaként akként, hogy ezzel egyidejűleg a változás pontos meghatározásához szükséges képletet is magyarázattal együtt közli.

A törvénynek

„Az e törvényben meghatározott kötelezettségek és jogosultságok azt a pénzügyi intézményt terhelik, illetve illetik, amely e törvény hatálybalépésnek napján a fogyasztói kölcsönszerződés jogosultja, ha a fogyasztói kölcsönszerződés korábban megszűnt, akkor azt a pénzügyi intézményt, amely a szerződés megszűnésekor a szerződés jogosultja volt.”

mondatára tekintettel

Az Irányelv 7. § 1. bekezdésében írt

„A tagállamok a fogyasztók és a szakmai versenytársak érdekében gondoskodnak arról, hogy megfelelő és hatékony eszközök álljanak rendelkezésre ahhoz, hogy megszüntessék az eladók vagy szolgáltatók fogyasztókkal kötött szerződéseiben a tisztességtelen feltételek alkalmazását.”

rendelet értelmében úgy, hogy a tisztességtelen szerződési feltételek miatti jogkövetkezmények összegszerű megállapításaihoz a kérelemre indult eljárásokban szakértő bevonására van szükség mindazokban az eljárásokban, melyekben az ügy nem egyezséggel zárul le.

Azzal a ténnyel, hogy immár a negyedik hónapja bele sem néznek a Kúriánál ebbe a kérelmembe, melyre vonatkozóan **az Európai Unió működéséről szóló Szerződés 267. cikk** (az EKSz korábbi 234. cikke) alábbi rendelkezése alapján egyébként

„Az Európai Unió Bíróság hatáskörrel rendelkezik előzetes döntés meghozatalára a következő kérdésekben:

a./ a Szerződések értelmezése

Ha egy tagállam olyan bírósága előtt folyamatban lévő ügyben merül fel ilyen kérdés, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, e bíróság köteles az Európai Bírósághoz fordulni.”

köteles az iratom alapján a Kúria az Európai Bírósághoz fordulni, **megállapítható az, hogy a minősített önkényuralommal rendelkező Magyarország közhatalma bizonyítja azt, hogy semmi köze az olyan általa aláírt nemzetközi szerződésekhez melyek akadályozzák a tisztességes magyar állampolgárok ellenségeinek tekintendő bankok érdekében tett államhatalmi és közigazgatási eljárások véghezvitelét.**

=====

Tisztelt Elnök Úr!

9./ **A közhatalomnak fentiek szerinti szembefordulása** saját választópolgárainak érdekével a banki törvénytelenések felszámolása során az Európa Uniós előírásokat semmibe vevő XXXVIII. törvénynek Magyar Országgyűlés általi július 4-i elfogadása után eljutott arra a szintre, hogy nem elégedett meg már azzal, hogy a több ezer egyedi bírósági pernek menetében alkotmányértően beavatkozva igyekszik a bírósághoz fordulás lehetőségét lehetetlenné tenni, hanem rövid időn belül véglegesíteni akarja az adósok veszteségét úgy, hogy még csak véletlenül se gondolhassanak az adósok később arra, hogy bármit tehetnek az elszenvedett törvénytelenések kiküszöbölése végett.

Ezt a célt szolgálja a kormányzati hatalom által kitalált és egyébként teljesen indokolatlan „*forintosítási*” szándék.

Ennek során **erőszakos úton, az adósok hozzájárulása nélkül törvényi előírásokkal egyszerűen megszüntetni szándékoznak a devizában nyilvántartott forintkölcson magánjogi szerződéseket akként, hogy helyükön olyan forintban nyilvántartott forinthitel szerződést akarnak az adósokkal elfogadtatni, melyben előírt adósi kötelezettség tartalmazza mindazokat a tartozásokat is, melyek a 93/13 EGK irányelve, valamint a felsorolt Kúriai Jogegységi Határozatok szerint tisztességtelenül, törvénytelenül lettek a bankok által felszámolva.**

Ennek a hatalmi szándéknak megvalósítása során kész a kormányzati hatalom „*banki elszámoltatások*” hazug jelszavával azt a látszatot kelteni, mintha a bankoknak az adósoktól elszedett minden törvénytelenül elszedett pénzt a tőketartozásból majd levonják.

Arról pedig hallgatnak, hogy ebben a csökkentett tőketartozásban változatlanul benne maradnak kormányzati szándéknak megfelelően

- **a 2/2014. Polgári Jogegységi Határozat 1. pontjában írtak alapján megállapítható bank által fizetendő árfolyam változási összegek,**
- **a Svájci Nemzeti Banknak 2009-ben bekövetkezett alapkamat változásnak megfelelően számítandó kamat, költség és díjösszegek miatti adósi túlfizetés,**
- **valamint az iratom 10. oldalán felsorolt Fővárosi Ítéltábla által meghatározott mindaz a tisztességtelennek tekintendő 19 szerződési pont szerinti banki követelés, melyet a legkülönbözőbb fenyegetésekkel a hosszú évek alatt behajtottak a bankok az adósoktól.**

Szándékukkal a törvénytelen ségek döntő részének, jogtalan hasznoszerzés konzerválása folytán a „*nesze semmi fogd meg jól*” mondás igazságát bizonyítva

Miközben semmi nem indokolja az iratom 12. oldalán már ismertetett Kúriai 6/2013. (XII.16.) Polgári Jogegységi Határozatnak alábbi

“A deviza alapú kölcsönszerződés mint szerződéstípus önmagában amiatt, hogy a kedvezőbb kamatmérték ellenében az árfolyamkockázat az adósnál jelentkezik, nem ütközik jogszabályba, nem ütközik nyilvánvalóan a jóerkölcsbe, nem uszorás szerződés, nem irányul lehetetlen szolgáltatásra és nem színlelt szerződés.”

megállapítására tekintettel azt, hogy az eddig megkötött, devizában nyilvántartott forintkölcson szerződések helyett forintban nyilvántartott forintkölcson szerződésekben rögzítsék a bíróságok által soha nem vizsgált, közhatalom által mindig titkolt törvénytelen banki követeléseket is, ezért megállapítható az, hogy **kizárólag a bankoknak törvénytelenül megszerzett pénzt kívánja a közhatalom véglegesen, további bírósági út lehetőségének kizárásával stabilizálni.**

Illetve **így akarja a közhatalom a bankok érdekében elérni azt is, hogy az adósoknak soha többé ne lehessen hivatkozni a változó kamatozású kölcsönszerződésük folytán arra, hogy a bankok a kamatot, költségeket, díjakat ne a Magyar Nemzeti Bank jegybanki alapkamatától**

függően változtassa jövőben, hanem a Svájci Nemzeti Banknak 2009-ben bekövetkezett 2,2 %-ról 0,1-0,2 %-ra történt alapkamat csökkenése alapján, az eredeti szerződésnek megfelelően. _

És ily módon sikerült Magyarországon a magyar nép számára Himnuszunk alábbi verssorai értelmét aktuálissá tenni:

**"Bújt az üldözött s felé
Kard nyúl barlangjában,
Szerte nézett, s nem lelé
Honját a hazában,"**

Volt a magyar történelemben az elmúlt évszázadban egy olyan kormányfő, aki feljegyezte előbb azt, hogy „szőszegőkké váltunk”, majd ezen erkölcstelenség miatt föbe lőtte magát.

Fenti közhatalmi viselkedés után amennyiben lenne tisztesség az elmúlt 10-20 év magyar hatalmi elitjében, akkor most feljegyeznék valamennyien azt, hogy „**hitvánnyá váltunk**” és örökre eltűnének a közéletből.

=====

Tisztelt Elnök Úr!

10./ **A minősített önkényuralmi rendszerben** természetes az, hogy úgy döntenek közhatalmi funkcióban az állampolgárok magánjogi jogviszonyaival kapcsolatosan jogokról és kötelezettségekről, hogy még véletlenül sem kérdezik meg a becsapott embereket arról, hogy azok mit szólnak a saját jogaik további csorbításairól.

Ezért semmit nem lehet csodálkozni azon Magyarországon, hogy 2014. június 16-át követő törvényalkotási eljárás során egyetlen devizában nyilvántartott forint hitel szerződés adósát sem kérdezték arról, hogy mégis mit szól ahhoz, hogy jogai a korábbiakhoz képest csorbulnak.

Illetve azon sem lehet csodálkozni, hogy ezek után, az így megalkotott törvény alapján indult bírósági peres eljárásokból is törvényi rendelkezés alapján tiltották ki azokat az adósokat, akiknek magánjogi szerződésével kapcsolatos jogairól és kötelezettségeiről kell döntenie a bíróságnak.

Valamint az is természetes, hogy a törvény előterjesztője, illetve a Magyar Kormány csak a becsapott magyar állampolgárokkal volt ilyen távolságtartó, míg az adósok ellenségeinek tekintendő bankokkal, a magánjogi szerződés másik érintettjével a törvényalkotást megelőzően saját bevallásuk szerint is hetente két alkalommal találkoztak. Szerintem pedig ténylegesen az idő rövidségére tekintettel éjjel – nappal kellett ahhoz találkozniuk, hogy alaposan megbeszéljék azt, hogy a törvényesség látszatával miként csapják be újólág az adósokat azért, hogy a bankok a jogtalanul megszerzett pénzük nagy részét megtarthassák.

Minősített önkényuralommal rendelkező országban ez így szokás.

Mivel ügyfeleim képviselőjében képtelen voltam elfogadni ezt az önkényuralmi állapotot, a XXXVIII. tv. alapján Magyar Államot perelő bankok közül 20. db. banknak peres eljárásában a perbeli igényrel érintett ügyfeleim megbízásából észrevételeket terjesztettem elő a Fővárosi Ítéltáblánál.

Indokaimat a törvényi tiltás ellenére tett észrevételezési jogra vonatkozóan az ide mellékelt periratomban az alábbiak szerint foglaltam össze:

„Hivatkozom a C-472/11. számú Európai Bírósági ítéletnek alábbi rendelkezésére:

29 Az uniós jog végrehajtása során azonban a nemzeti bíróságnak tiszteletben kell tartania a jogalanyok uniós jogból származó jogainak a hatékony bírói jogvédelmére vonatkozó követelményeket is, ahogyan ezt az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikke biztosítja.

E követelmények között szerepel a kontradiktórius eljárás elve, amely a védelemhez való jog része, és amely köti a bíróságot különösen akkor, ha hivatalból felhozott indok alapján bírálja el a jogvitát (lásd ebben az értelemben a C-89/08. P. sz., Bizottság kontra Írország és társai ügyben 2009. december 2-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-11245. o.] 50. és 54. pontját).

30 A Bíróság így kimondta, hogy a kontradiktórius eljárás elve főszabály szerint nem csupán azt a jogot biztosítja az eljárásban részes felek mindegyike számára, hogy megismerjék és megvitassák az ellenérdekű fél által a bírósághoz benyújtott beadványokat és észrevételeket, hanem a felek azon jogát is magában foglalja, hogy tudomást szerezzenek a bíróság által hivatalból felhozott azon jogi természetű jogalapokról, amelyekre a határozatát alapítani szándékozik, és hogy azokat megvitassák. A Bíróság kiemelte, hogy a tisztességes eljáráshoz való joghoz kapcsolódó követelmények betartása érdekében ugyanis fontos, hogy a felek mind az olyan tényállási elemekről, mind pedig az olyan jogi kérdésekről tudomást szerezhessenek és megvitathassák azokat, amelyek az eljárás kimenete szempontjából meghatározóak (lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Írország és társai ügyben hozott ítélet 55. és 56. pontját).

Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkére:

IGAZSÁGSZOLGÁLTATÁS 47.cikk

A hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jog

Mindenkinek, akinek az Unió joga által biztosított jogait és szabadságait megsértették, az e cikkben megállapított feltételek mellett joga van a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz.

Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által megelőzően létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja.

Mindenkinek biztosítani kell a lehetőséget tanácsadás, védelem és képviselő igénybevételéhez. Azoknak, akik nem rendelkeznek elégséges pénzeszközökkel, költségmentességet kell biztosítani, amennyiben az igazságszolgáltatás hatékony igénybevételéhez erre szükség van.”

Többek között a **Sberbank Magyarország Zrt** bank által indított perben is előterjesztettem ezen indokok alapján észrevételezési iratát ügyfeleimnek, majd az október 28-án Fővárosi Ítéltábla által meghozott jogerős ítélet, illetve az iratommal kapcsolatos bármiféle bírósági értesítés elmaradása folytán hozta tudomásomra a Fővárosi Ítéltábla azt, hogy nem hajlandó iratom tartalmát értékelni, részemre válaszolni.

Álláspontom szerint a bíróság hallgatása ellenére megillet ezzel a problémával kapcsolatosan is az Európai Bíróságnál lefolytatandó előzetes döntéshozatali eljárás kérelmezése joga az alábbi törvényhely alapján:

Európai Unió működéséről szóló Szerződés 267. cikk (az EK Sz korábbi 234. cikke) alábbi rendelkezése alapján

„Az Európai Unió Bíróság hatáskörrel rendelkezik előzetes döntés meghozatalára a következő kérdésekben:

a./ a Szerződések értelmezése

Ha egy tagállam olyan bírósága előtt folyamatban lévő ügyben merül fel ilyen kérdés, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, e bíróság köteles az Európai Bírósághoz fordulni.”

Erre tekintettel kérelmemet elkészítem és tekintettel arra, hogy az Ítéletáblánál semmiféle jogorvoslati jog nem illet meg, közvetlenül az **Európai Bíróság Elnökének** küldöm meg iratomat.

Ugyanígy a Kúria Kezelő Irodájában 2014. július 14-e óta érintetlen, Európai Bíróságnál előzetes döntéshozatali eljárást kérelmező iratomat is az **Európai Bíróság Elnökének** küldöm meg további intézkedés végett.

=====

Tisztelt Elnök Úr!

Fentiekre tekintettel az Európa Bizottság fő feladatára hivatkozva

A Bizottság fő feladata az uniós szerződések felügyelete, azok betartása és betarttatása. Amennyiben egy tagállam - és ez gyakran előfordul - nem hajt végre egy döntést, akkor a bizottság először felszólítást küld, majd az Európai Bírósághoz fordulhat.

arra

k é r e m T. Elnök Urat, hogy

minden törvényes lehetőségével éljen annak érdekében, hogy hazámban – Magyarországon – leírt önkényuralmi jellegű magatartás miatti, uniós szerződésekkel ellentétes intézkedések megváltoztatásra kerüljenek.

K é r e m arra T. Elnök Urat, hogy iratom 3. oldalán részletezett,

Kúria előtt Gfv. VII.30.143/2014/2. szám alatt előterjesztett előzetes döntéshozatali eljárást kérelmező iratom alapján indítandó Európai Bíróság előtti eljárásban kérelmezze azt, hogy az ügyben soron kívüli eljárást rendeljenek el.

Tudom nem illik fenti kérelmeim után azt említeni, hogy ez a kis ország, Magyarország és különösen szegény magyarjai áldozták sok esetben akár életüket is azért, hogy Európának boldogabb országaiban mostanára nem önkényuralmi jellegű állapot jött létre.

Én mégis megemlítem, mert nekem ez hazám és nagyon félttem.

Valamint azt is megemlítem, hogy 12 óra múlva lesz 58 éve annak, amikor a Rádióban a következők hangoztak el:

„Segítsetek, segítsetek, segítsetek végű segélykiáltását sugározta a rádió magyarul, angolul, németül és oroszul. Ezt követően a Kossuth-rádió adása megszakadt.”

Siófokon 2014. november 3. napján.

Tisztelettel:

Dr. Léhmán György Siófok Szűcs u.

1. sz. a.

kérelmező

Varga Mihály Nemzetgazdasági Miniszter Úrnak

B u d a p e s t

Tisztelt Miniszter Úr!

„Varga nincs a kitiltottak között” című

<http://www.hir24.hu/Belfold/2014/11/06/Varga-nincs-a-kitiltottak-kozott/#sl>

alatt látható cikk szerint Ön a következőket mondta:

A banki elszámoltatás és a devizahitelek forintosítása kapcsán a miniszter emlékeztet rá, hogy a Kúria megkötötte a kormány kezét, amikor kimondta, „az árfolyamkockázatot az ügyfeleknek kell viselniük.”

Arra a kérdésre, hogy az internetadónál is nagyobb tüntetés lehet, ha az aktuális piaci árfolyamon válthatják vissza a devizahiteket a bankok, **a miniszter jelzi, hogy eléggé hozzászókkott a tüntetésekhez.**

Nyilatkozatának alábbi részénél

„**Kúria megkötötte a kormány kezét, amikor kimondta, „az árfolyamkockázatot az ügyfeleknek kell viselniük.”**

Ön minden bizonnyal a 2013. december 16-án közzétett Kúria 6/2013 Polgári Jogi Döntvényének alábbi megállapítására utal:

1. A deviza alapú hitel-, kölcsön- és pénzügyi lízingszerződések (a továbbiakban: deviza alapú kölcsönszerződések) devizaszerződések. A felek a hitelezőnek és az adósnak a kölcsönszerződésből fakadó pénztartozását egyaránt devizában határozták meg (kirovó pénznem), és azt mindkét fél forintban volt köteles teljesíteni (lerovó pénznem). E szerződéstípusnál az adós az adott időszakban irányadó forintkölcsönnél kedvezőbb kamatmérték mellett devizában adósodott el, amiből következően ő viseli az árfolyamváltozás hatásait: a forint gyengülése az adós fizetési terhének növekedését, erősödése pedig a csökkenését eredményezi.

Csakhogy.

Pénzügyminiszterük által előterjesztett, július 4-én Országgyűlés által elfogadott bankmentő 2014. évi XXXVIII. törvényük preambuluma a következőket írja:

„A Kúria 2/2014. számú PJE határozatából származó egyes követelmények érvényre juttatása, valamint a további intézkedések előkészítése érdekében az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:”

Ugye tetszik látni azt T. Miniszter Úr, hogy az egyébként alkotmány sértő és Európai jogi normákkal ellentétes törvényükben nem a 6/2013. Polgári Jogi Döntvénynek átvételére hivatkoztak, hanem **a 2/2014. számú Polgári Jogegységi Határozatra.**

És az Önök által törvényben hivatkozott, 2014. június 16-i **2/2014. számú Polgári Jogegységi Határozat** az Ön által mondott

„Kúria megkötötte a kormány kezét, amikor kimondta, „az árfolyamkockázatot az ügyfeleknek kell viselniük.”

közléssel kapcsolatosan a következőket rendeli:

1. A deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződés azon rendelkezése, amely szerint az árfolyamkockázatot – a kedvezőbb kamatmérték ellenében – korlátozás nélkül a fogyasztó viseli, a főszolgáltatás körébe tartozó szerződéses rendelkezés, amelynek a tisztességtelensége főszabályként nem vizsgálható.

E rendelkezés tisztességtelensége csak akkor vizsgálható és állapítható meg, ha az általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó (a továbbiakban: fogyasztó) számára annak tartalma a szerződéskötéskor – figyelemmel a szerződés szövegére, valamint a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatásra is – nem volt világos, nem volt érthető.

Ha a pénzügyi intézménytől kapott nem megfelelő tájékoztatás vagy a tájékoztatás elmaradása folytán a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy az őt csak korlátozott mértékben terheli, a szerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése tisztességtelen, aminek következtében a szerződés részlegesen, vagy teljesen érvénytelen.

Indokolásból:

Az Európai Unió Bírósága a C-26/13. számú ügyben hozott ítéletében akként foglalt állást, hogy a „szerződés elsődleges tárgyát” vagyis a „főszolgáltatást” megállapító szerződési feltételeknek azok tekintendők, amelyek a szerződést jellemző szolgáltatást határozzák meg. A 6/2013. PJE határozat 1. pontja szerint a deviza alapú kölcsönszerződések jellegadó sajátossága többek között az, hogy e szerződéstípusnál az adós az adott időszakban irányadó forint kölcsönnél kedvezőbb kamatmérték mellett devizában adósodott el, amiből következően ő viseli az árfolyamváltozás hatásait. Önmagában azonban az, hogy az árfolyamkockázat viselésének szabályai a főszolgáltatás körébe tartoznak, nem zárják ki ezen szerződési rendelkezések tisztességtelenségének vizsgálatát, abban az esetben, ha e rendelkezések nem világosak, nem érthetőek – figyelemmel a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatásokra is.

Abban az esetben, ha a szerződés szövegéből és a pénzügyi intézmény által nyújtott tájékoztatásból egyértelműen felismerhető volt az „átlagos fogyasztó” mércéjén keresztül megítélt konkrét fogyasztó számára, hogy az árfolyamkockázat korlátozás nélkül kizárólag őt terheli, és hogy az árfolyam rá nézve kedvezőtlen változásának nincs felső határa, a vizsgált kikötés tisztességtelenségét a Ptk. 209. § (5) bekezdésében foglaltakra tekintettel nem lehet megállapítani.

Amennyiben tehát a fogyasztó a jogszabály által előírt tájékoztatást megkapta, a kockázat feltáró nyilatkozatot aláírta, akkor azt – az ellenkező bizonyításáig - úgy kell értékelni, hogy az árfolyamkockázat korlátozás nélkül őt terhelő volta számára világos és érthető volt, illetve annak kellett lennie. A pénzügyi intézménynek kell bizonyítania, hogy a fogyasztó tájékoztatása ilyen módon megtörtént.

Amennyiben azonban az árfolyamkockázat korlátlan viselésének szerződési rendelkezése a fogyasztó számára a pénzügyi intézménynek felróható okból nem volt világosan felismerhető, illetve érthető, fennállnak a szerződés tisztességtelensége megállapításának a feltételei.

Előfordulhatott ugyanis, hogy a szerződés egyértelmű megfogalmazása, a megfelelő tartalmú kockázatfeltáró nyilatkozat ellenére a szerződéskötés során a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatás alapján a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy az általa viselendő árfolyamkockázat nem valós, annak nincs reális valószínűsége, vagy az bizonyos mértékben korlátozott (van egy maximuma).

Ez a helyzet akkor, ha a fogyasztó az árfolyamváltozás várható alakulásáról, maximális mértékéről a pénzügyi intézménytől, annak képviselőjétől konkrét, hitelt érdemlőnek tűnő, később azonban tévesnek, valótlanak bizonyult tájékoztatást kapott. Ebben az esetben a szerződés a nem megfelelő (téves, félreérthető, nem egyértelmű) tájékoztatással érintett rendelkezése tisztességtelen, amely a szerződés részleges vagy teljes érvénytelenségét eredményezi.

Az itt hivatkozott Európai Bírósági C - 26/13. számú Európai Bírósági ítéletet 2014. április 30-án hozták.

Összegezve tehát az Ön által hivatkozott megállapítást tartalmazó Kúriai Jogegységi határozatot követte az az Európai Bírósági ítélet, melyre tekintettel a Kúriának változtatni kellett a korábbi jogegységi határozata tartalmán.

Ezért az Ön által hivatkozott megállapítás **Ön által is tudottan** immár nem hatályos az új rendelkezésre tekintettel, és a **jelenleg hatályos Kúriai Jogegységi Határozat szerint tehát**

„Amennyiben azonban az árfolyamkockázat korlátlan viselésének szerződési rendelkezése a fogyasztó számára a pénzügyi intézménynek felróható okból nem volt világosan felismerhető, illetve érthető, fennállnak a szerződés tisztességtelensége megállapításának a feltételei.”

Ön Miniszter úr jobb tudomása szerint igyekszik saját állampolgárait, több millió becsapott embert csalárd módon ismét becsapni, félrevezetni csak azért, hogy a kifosztóknak, a magyar nép ellenségeinek tekintendő bankoknak segítsen.

Ön **Miniszter Úr** fentiekkel bizonyítottan eljátszotta előttem és szerintem a magyar nép nagy része előtt a becsületét.

Valamint azt is bizonyította számunkra, hogy minden devizában nyilvántartott forintkölcson szerződéssel tett megnyilvánulásuk Önöknek hasonló hazugságon alapul.

Az Ön kijelentésének erkölcstelenségét teljessé teszi az is, hogy a Kúriát emlegeti a magyar nép számára annak okaként, hogy miért kénytelenek Önök az adósok sorsát megpecsételni valamiféle homályos, de mindenképpen bankoknak kedvező forintosítási gondolat megvalósítása során.

Alaptalanul rágalmazzák a Kúriát a magyar nép előtt. és saját erkölcstelen magatartásukat igyeksenek másra kenni.

Arra a hatalmi ágra, melynek tisztességét Önöknek semmilyen körülmények között nem lehetne kétségbe vonni. Önök mindenre képesek.

Tisztelt Miniszter Úr! Ennél mélyebbre tudnak-e még süllyedni?

=====

Arra a kijelentésére pedig, hogy

*Arra a kérdésre, hogy az internetadónál is nagyobb tüntetés lehet, ha az aktuális piaci árfolyamon válthatják vissza a devizahiteket a bankok, **a miniszter jelzi, hogy eléggé hozzászokott a tüntetésekhez.***

cinikus, másokat és főleg a magyar nemzetet semmibe vevő tartalma miatt nem én válaszolok.

Ezen a szinten már alkalmatlannak látom Önt még arra is, hogy válaszoljak.

Válaszom helyett inkább az alábbi, ide másolt, elmúlt órákban kapott leveleimet küldöm Önnek azzal, hogy nem ártana szerintem Önnek és társainak ezeket átolvasni és megszívlelni.

Siófokon 2014. november 6. napján.

Tisztelettel: **Dr. Léhmán György**

=====

From: V..... [mailto:v.....@upcmail.hu]
Sent: Thursday, November 06, 2014 11:15 AM
To: 'Dr. Léhmann György'
Subject: RE: egy a sok közül

Tisztelt Ügyvéd Úr, kedves Gyuri bácsi!

Az évszázadok, évezredek ideje alatt letisztult bölcsességeket érdemes a nap minden órájában szem előtt, ill. emlékezetben tartanunk. Ilyen bölcs mondás az is, miszerint a **fejétől búzlik a hal**. Itt nem a bankok a hibásak, hanem a nagy háború vége óta a mindenkori hatalmat bitorló idegen érdekeket feltétel nélkül kiszolgáló kormányok.

A bank érdeke az, hogy profitot termeljen. Különösen igaz az idegen országokból ideérkezett bankokra, melyek vezetőit hidegen hagyja, hogy emberek százai lesznek miattuk öngyilkosok. A hazánkat megszálló, és ide telepedő ellenség érdeke az, hogy a népet kizsigerelje, az esetleges ellenállást elfojtsa, leverje; hogy helyet csináljon az övéi számára.

Történelmünk során egyedi esettel állunk szemben, mivel minden korábbi idegen elnyomó csak a javainkat akarta, de hazánk földjét, az államiságunk alapját képező Szent Magyar Földet egészen trianonig elbitorolni tőlünk senki sem akarta: tehát se a török, se az orosz, se a német nem akarta ide telepíteni a saját népét. Szerintem nemigen kell többet tennünk, mint gondolkodni: azaz a józan paraszti eszünket használni! Nem pedig okos-telefonokba bújva, oktalan állatként naphosszat görnyedve agy halottként vegetálni!

Az általam összegyűjtött több száz idézet és szólás-mondás közül egy nagyon fontosat hadd idézzek még: **Aki hülye, haljon meg!** Ennek a nagyon morbid mondásnak a lényegét, igazát csak az utóbbi időkben kezdtem megérteni. Már biztos vagyok abban, hogy a hülyék teszik tönkre az egész világot. Nélkülük semmilyen hazugság nem verhetne gyökeret; nélkülük egyetlen bitang népnyzónak sem lehetne létjogosultsága. Mivel az emberiség javarészét (min. 90%-át) a hülyék teszi ki, így ezek igazolnak minden bajt, gyalázatot, hiszen kezükben van a halálos fegyver, amellyel abba az irányba lőnek éppen, amerre a többszörösen bitóérett gazemberek akarják.

Ezt az állapotot máskülönben demokráciának híják, de ez a világon soha, sehol nem működött igazán. Különösen napjainkban nem működik, amikor már semminek, senkinek nincs becsülete, ahol a csőcselék számára már semmi se szent. Megítélésem szerint a demokrácia egy mesterségesen irányított anarchia, ahol a fekáliát keverték felülre, és az igazi értékek nyomták le a mélybe. De ez nem lesz mindig így, ugyanis a természet, ha lassan is, de mindent leszabályoz, minden egyensúlyából kimozdított dolgot visszaállít. Legyen az fizikai, kémiai, vagy társadalmi eredetű! A gyengék elhullnak, az erősek túlélnek és Ők szaporodnak. Úgy legyen; és úgy léssen! -- tehát van remény.

Isten áldja Önt, és az Önhöz hasonló jó szándékú embereket, bárhol éljenek is ezen a Földön!
Mégkülönböztetett tisztelettel, nagyra becsüléssel és szeretettel: V..... S.....

From: s..... [mailto:k.....49@gmail.com]
Sent: Thursday, November 06, 2014 2:20 PM
To: Dr. Léhmann György
Subject: Re: Cáfolhatatlan levél

Tisztelt Ügyvéd Úr !

Ez év január 24.napján kaptam Öntől egy, a fentihez hasonló, helyzet elemző levelet,melyet Póka László írt Önnek.

Ön ezt az írást " **Nem tudok vitatkozni a cikk tartalmán** " címmel küldte tovább sokunknak.Én akkor bátorkodtam megosztani Önnel néhány gondolatomat,melyek kapcsán Ön Czifra György történetére gondolt velem kapcsolatban.

Ezt a rövid emlékeztetőt csak azért említem mert akkor Ön pozitívan értékelte gondolataimat és szeretném,ha az alábbi véleményemet is így fogadná.

Sajnos azok a gondolatok a " pusztába kiállított szó" sorsára jutottak.A parlamenti választás lezajlott úgy,ahogy lezajlott??!! Azok akik tehettek volna valamit a devizahitelek korrekt elrendezésében nem kerültek be a parlament-be. Számomra egyszerűen elképesztő,hogy azok sem szavaztak Önre vagy a Haza Nem Eladó Mozgalomra,akik károsultjai ennek a bankos nemzetnyomorításnak.

Olvasom a leveleket, melyeket Ön közread és mindegyikkel egyet kell érteni. Az is kitűnik minden írásból,hogy a kormány által elindított folyamat nem vezet sehova,nem ez a megoldás a problémára.Mindenki számára világos, hogy a kormány továbbra is a bankokat akarja menteni.A kormány nem akarja önszántából tisztességesen rendezni a devizahiteles problémát.

Nyilvánvaló,hogy kényszeríteni kell a kormányt a tisztességes megoldásra.

Az is teljesen világos,hogy törvényes jogi úton nem kényszeríthető ki a megoldás.Hiába fordulunk a nemzetközi bíróságokhoz,az Európai Bizottság Elnökéhez,mert ezek mind a pénzügyi háttérhatalom fizetett bérencei és nem fognak mellénk állni.

Hát akkor mit kell tenni? Ki kell vonulni az utcára 1 millió embernek és körbezárni a parlament épületét,amikor ülésezik az országgyűlés .

A követeléseket át kell adni az országgyűlés elnökének és addig maradni, míg megfelelő garanciák lesznek a követelések teljesítésére.

(Erre a megmozdulásra most a legalkalmasabb az időpont)

Hogyan lehet ezt megcsinálni? A választások előtti gondolataimból idézném a megoldást: **ÖSSZEFOGÁS**. Mindenkit mozgósítani kell, akik eddig kiálltak a devizahitelesek megsegítése érdekében.Félre kell tenni az esetleges ellenérzéseket a cél érdekében.Szerkeszteni kell egy közös felhívást,vagy **KIÁLTVÁNY** -t.Ezt a kiáltványt olyan személyeknek kell aláírni,akik a devizahiteles probléma megoldása érdekében már közismerten sokat tettek.A kiáltvány eljuttatása a tömegekhez ma már nem lehet gond. Ha lehet békemenetet szervezni,vagy tüntetni az internet-adó ellen,akkor egy ilyen nemzeti probléma érdekében még inkább mozdulni kell.

Legyen ez a megmozdulás :

ÖSSZEFOGÁS AZ ÉLETÉRT ÉS AZ IGAZSÁGÉRT !

Üdvözlettel és tisztelettel:

K..... S.....

From: S..... [mailto:p.....@freemail.hu]
Sent: Thursday, November 06, 2014 2:51 PM
To: Dr. Léhmann György
Subject: egy a sok(?) közül - gyorsválasz

Tisztelt kedves Dr. Léhmann úr!

A "válaszokra": Gratulálok unokájának és -hoz, nem semmi...
És nyugodtan igya meg azt a "kávét is Bécsben" büszkén :-).

Na most, először is, teccik látni kérem, F.S. nem egy a sok közül, hanem a MINDBŐL, mármint minden dev.hitelesből:

Az egyik legsúlyosabb baj, amit ő itt panaszol, a hitelesek legnagyobb baja, az éppen a mindenkori aktuális, azaz "piaci" **árfolyamon** nyilvántartott/követelt törlesztés ill. tartozás, minthogy az akkor megugrott árfolyam továbbra is emelkedik (a forint romlik), hónapról-hónapra...

Csakis EZÉRT van az, hogy noha máris kamatostúl túlfizettük egész tartozásunkat (és ez akár lakásra, akár autóra igaz lehet), a fennmaradó "követelésük" most (!) forintban számítva ennek ellenére nemcsak az eredeti kölcsönnél nagyobb, hanem, hogy a tavaly novemberi (most 12 hónapja!) röhejes "ultimátum"-hoz képest a kormány a jelen procedurában is "távlatokban" húzza az időt: Törvény ide vagy oda, "elszámolás" majd jövőre (akár +1 félév) és "forintosítás" ("piaci árfolyamon") még határidő nélkül...

Minden +hónap tetemes +nyereséget hoz a bankoknak (na, **ezt** "egyeztették") és forintosításkor az MNB-nek (amiről már sokadszor írják, hogy az is százmilliókat fog azon nyerni...).

Így lesz egy visszafizetett(!) 5,5 millióból hihetetlen 13,5 mio hátralék(?) -tartozás!!! MINDENKINEK, hasonlóan.

Cinizmus a köbön, hogy könnyű számolással oda jutunk, **ezzel** a bankok vezérelte kormánytaktikával a majd (Rogán: 2016 ???!!) valamilyen árfolyamos forintosítással nemhogy **minden hiteles nem nyer semmit, de még nagyobb is lesz a veszteségünk.**

Hát igen, **ezért** van igaza kedves feleségének és nekem, hogy bizony ezt is ugyanúgy meg kellett(volna)/kellene támadnia a perekben, szintén a szerződés életben tartása mellett. Magam ennek semmi jogi akadályát sem látom. A most sokkal nagyobb baj persze másról is szól (jogállam!), de ez is része, benne van.

Szerencsére ez a **Juncker levelében** is szerepel - arra legalább "elolvasva" visszajelzés valakitől már érkezett?

Az a minapi cinikus tv-beszéd pedig, hogy kormányunk **"bátran szembeszállt a nemzetközi bankvilággal"**, úgy értelmezendő, hogy naívan "bátran szembeszállt" ugyan, de elsőre úgy pofánvágták, hogy hanyattesett nekik...

A még cinikusabb szintén minapi hír, miszerint az IMF a válságban rosszirányú nagy megszorításokra kényszerítette az államokat, nem vészes, "pardon, tévedtünk", bár százmilliók zuhantak nyomorba (lásd előző leveletem), de ők legalább nyertek, és még a mai napig is nyernek rajta - rajtunk.

Végső következtetés: Az NWO (New World Order, Új Világrend), vagyis Amerika leföli a világot, működik, nem is csak banki-pénzügyileg, hanem a világgazdaság egészében:

Egy másik példa, a világ tegnapi fogyasztói benzin/dízelár adatai forintra átszámolva (hasonlóan néz ki már évek óta folyamatosan)

Éljen a legdrágább Únió, majdnem dupla! Támogatjuk a legolcsóbbat Amerikában?
És ennyit a nekünk közeli és eredetileg tényleg olcsó orosz energiáról...

Tisztelettel

Dr. A.....